

ΠΑΡΩΜΕΝΟ
ΤΕΛΟΣ
Κ.Ε.Μ.Π.Κ.
Αριθμός Αδείας
611

ΕΛΤΑ
Hellenic Post

Τ.Θ. 8161 Ομόνοια 10210 Αθήνα

κυκλοφορεί κάθε Τετάρτη

τιμή 2 ευρώ

εργατική

Βδομαδιατική Εφημερίδα
της Αντικαπιταλιστικής Αριστεράς

αλληλεγγυη

4 Γενάρη 2017

www.sekonline.gr

No 1255

**Στη χρονιά
που πιάνει τα 100,
η Μεγάλη Οκτωβριανή
φωτίζει την έξοδο
από την
ατέλειωτη κρίση**

**ΜΙΑ
ΜΟΝΟ
ΛΥΣΗ
ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ!**

Ο Πύργος του Τάτλιν, μνημείο της 3ης Διεθνούς

20/1/2017, ορκίζεται ο Τράμπ
πρόεδρος των ΗΠΑ

Από τον Έβρο μέχρι το Μεξικό,
Γκρεμίστε τους φράχτες, ανοίξτε τα σύνορα!
Καλοδεχούμενοι οι πρόσφυγες.
Κλείστε τα στρατόπεδα συγκέντρωσης.
Στη φυλακή οι δολοφόνοι νεοναζί
της Χρυσής Αυγής.

**ΣΥΓΚΕΝΤΡΩΣΗ
ΣΥΝΤΑΓΜΑ
ΣΑΒΒΑΤΟ
21 ΓΕΝΑΡΗ 4μμ**

ΚΕΕΡΦΑ

Κίνηση ΕΝΩΜΕΝΟΙ
ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΡΑΤΣΙΣΜΟ
ΣΤΗ ΦΑΣΙΣΤΙΚΗ ΑΠΕΙΛΗ
www.kke.gr
www.kke.gr

21/12 αντιφασιστική συγκέντρωση στο Βερολίνο

Εκατοντάδες αντιφασίστες και αντιρατσιστές συγκεντρώθηκαν το βράδυ της 21ης Δεκέμβρη μπροστά από το κτήριο της καγκελαρίας στο Βερολίνο για να εμποδίσουν τη συγκέντρωση μίσους που είχε καλέσει το AfD (Εναλλακτική για τη Γερμανία) και άλλες ακροδεξιές οργανώσεις της Γερμανίας.

Το κτήριο της Καγκελαρίας απέχει μόλις μερικές εκατοντάδες μέτρα από την Μπράντσαϊντπλατς, την πλατεία στην οποία είχε εκδηλωθεί, δύο μέρες νωρίτερα, η τρομοκρατική επίθεση με το φορτηγό.

Το AfD, ένα κόμμα που έχει κάνει σημαία του το μίσος ενάντια στους πρόσφυγες, προσπάθησε αμέσως να εκμεταλλευτεί την επίθεση για να απλώσει το ρατσιστικό του δηλητήριο. Το AfD έτρεξε να ρίξει τις ευθύνες για το μακελειό στην "φιλελεύθερη πολιτική της Μέρκελ" που έχει κάνει την Γερμανία "ξέφραγο αμπέλι". "Η πολυπολιτισμικότητα με κάθε κόστος στοιχίζει την ασφάλειά μας", έγραψε ο επικεφαλής του κόμματος στην Σαξονία. "Τα χέρια της Μέρκελ είναι βαμμένα με το αίμα αθώων πολιτών" έγραφε ένα άλλο από τα ηγετικά στελέχη του AfD. "Η Μέρκελ πρέπει να φύγει".

Οι πιέσεις αυτές της ακροδεξιάς έχουν τον αντίκτυπό τους μέσα στο ίδιο τον κυβερνητικό συνασπισμό. Ο Χορστ Ζέεχοφερ, ο πρωθυπουργός του κρατιδίου της Βαυαρίας (ανήκει στο CSU, το αδελφό κόμμα του CDU, του κόμματος της Μέρκελ στη Βαυαρία), ζήτησε την Τρίτη, μια μέρα μετά την επίθεση, επίσημα -με μια γλώσσα παρόμοια με του AfD- την σκλήρυνση της πολιτικής ασύλου: "Είμαστε υπόλογοι απέναντι στα θύματα, τους δικούς τους και ολόκληρη την κοινωνία", είπε. "Πρέπει να ξανασκεφτούμε και να διορθώσουμε την πολιτική μας στους τομείς της ασφάλειας και της μετανάστευσης".

Οι ακροδεξιοί μέσα και έξω από το CDU/CSU θεωρούν την Μέρκελ υπεύθυνη για το άνοιγμα των συνόρων το καλοκαίρι του 2015 που επέτρεψε σε εκατοντάδες χιλιάδες πρόσφυγες -κύρια από τη Συρία- να φτάσουν στη Γερμανία. Στην πραγματικότητα, όμως, δεν ήταν η Μέρκελ αυτή που άνοιξε τα σύνορα: τα σύνορα τα "έριξαν" -με αμέτρητες θυσίες- οι ίδιοι οι πρόσφυγες. Τα σύνορα τα κράτησαν ανοιχτά οι χιλιάδες αλληλέγγυοι που υποδέχονταν τους πρόσφυγες στους σιδηροδρομικούς σταθμούς, οι ακτιβιστές που τους μετέφεραν -παρόλο που ήταν παράνομο- με τα αυτοκίνητά τους στα σύνορα, ο απλός κόσμος που συγκέντρωνε, από το υστέρημά του, ρούχα και τρόφιμα για να τους στηρίξει. Η Μέρκελ

ΜΕΤΑ ΤΟ ΜΑΚΕΛΕΙΟ ΣΤΟ ΒΕΡΟΛΙΝΟ 'Όχι στον πόλεμο και την ισλαμοφοβία

αναγκάστηκε να ανοίξει τα σύνορα, δεν το έκανε από επιλογή. Και από την πρώτη κιόλας μέρα άρχισε να ψάχνει τρόπους για να τα ξανακλείσει. Η πολιτική των συρματοπλεγμάτων, των χοτ-σποτς και των επαναπρομήσεων είναι που τρέφει τους ακροδεξιούς και τους ρατσιστές του AfD και όχι η "φιλελεύθερη" και "ανεκτική" πολιτική της Μέρκελ απέναντι στους πρόσφυγες.

Στις 23 Δεκέμβρη η ιταλική αστυνομία σκότωσε -σε μια ανταλλαγή πυρών, υποτίθεται- τον **Ανίς Αμρί**, έναν 24χρονο πρόσφυγα από την Τυνησία που η γερμανική αστυνομία είχε ανακηρύξει "κύριο ύποπτο" για το μακελειό του Βερολίνου. Το αν ήταν πραγματικά ο δράστης δεν θα το μάθουμε ποτέ.

Φυλακισμένος

Ο Αμρί είχε μείνει σχεδόν τέσσερα χρόνια φυλακισμένος στη Σικελία. Το έγκλημά του; Εμπρησμός των εγκαταστάσεων ενός στρατοπέδου "υποδοχής" προσφύγων στη Λαμπεντούζα -όπου είχε βρεθεί και πάλι φυλακισμένος μόλις πάτησε το πόδι του στο "ευρωπαϊκό έδαφος".

Οι Ιταλικές αρχές υποστηρίζουν ότι "ριζοσπαστικοποιήθηκε" στις φυλακές από άλλους "ισλαμιστές κρατουμένους". Ο ρατσισμός, τα συρματοπλέγματα στα στρατόπεδα "φιλοξενίας", η παντελής αδιαφορία των αρχών για τις συνθήκες ζωής του προσφύγων -όλα αυτά δεν έπαιξαν κανένα ρόλο, σύμφωνα με τις επίσημες ερμηνείες. Το πρόβλημα ήταν το Κοράνι.

Δώδεκα άνθρωποι έχασαν τη ζωή τους εκείνο το βράδυ στην πλατεία Μπράντσαϊντ του Βερολίνου. Σαράντα περίπου άλλοι τραυματίστηκαν -κάποιοι από αυτούς σοβαρά. Το "Ισλαμικό Κράτος" ανέλαβε την ευθύνη για το μακελειό. Το ίδιο το Νταές όμως, (όπως λέγεται στα αραβικά το Ισλαμικό Κράτος) δεν είναι παρά το παραπροϊόν των ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων της Δύσης στη Μέση Ανατολή. Οι μισοί τουλάχιστον από τους γνωστούς ηγέτες του Νταές έχουν "περάσει" από το Αμπού Γκράμπ ή από κάποια άλλη από τις φυλακές-κολαστήρια της αμερικανικής κατοχής στο Ιράκ. Στο Ιράκ μια

ολόκληρη γενιά δεν έχει γνωρίσει τίποτα άλλο πέρα από πόλεμο, κυρώσεις, κατοχή και πάλι πόλεμο.

Οι ηγέτες της Δύσης υποστηρίζουν τώρα ότι θα μας σώσουν από τα παραπροϊόντα της πολιτικής τους με περισσότερες βόμβες (υπόσχονται ότι θα έχουν εξαλείψει, στρατιωτικά, το Ισλαμικό Κράτος μέσα σε μερικούς μήνες), με περισσότερα συρματοπλέγματα, με ακόμα πιο απάνθρωπες συμφωνίες -σαν αυτή που έχει υπογράψει η ΕΕ με την Τουρκία για την "συγκράτηση" των προσφύγων πριν φτάσουν στο Αιγαίο- με περισσότερες απελάσεις. Τα αποτελέσματα αυτής της μισαλλόδοξης πολιτικής τα πληρώνουν οι απλοί άνθρωποι -τα θύματα των επιθέσεων στο Παρίσι, τη Νίκαια, το Βερολίνο, την Κωνσταντινούπολη ήταν εργαζόμενοι, φοιτητές, νέοι, συνταξιούχοι. Αυτή η πολιτική, όμως, δεν πρόκειται να φέρει ούτε την ειρήνη, ούτε την ασφάλεια. Το μόνο που θα καταφέρει θα είναι να γεννήσει εκατοντάδες νέους Αμρί. Και ταυτόχρονα να δυναμώσει τα κατακάθια της ιστορίας -τους κάθε λογής αναπολούντες του Ολοκαυτώματος που έχουν αρχίσει να σηκώνουν επικίνδυνα κεφάλι μετά την Αυστρία, τη Γαλλία και την Ολλανδία τώρα και στην ίδια τη Γερμανία.

Για να σταματήσουν την επέλαση του Βίλτερς (του ηγέτη του ισλαμοφοβικού Κόμματος Για την Ελευθερία της Ολλανδίας) ή της Μαρίν Λεπέν (της αρχηγού του ναζιστικού Εθνικού Μετώπου της Γαλλίας) οι δυνάμεις του "κέντρου" προσπαθούν να τους κλέψουν την ατζέντα. Το μόνο, όμως, που καταφέρνουν με αυτόν τον τρόπο είναι να νομιμοποιούν τον ρατσιστικό τους λόγο και να τους στρώνουν το χαλί προς την εξουσία.

Το καθήκον της πάλης ενάντια στον ρατσισμό και την απειλή του φασισμού πέφτει στις πλάτες της αριστεράς και του κινήματος. Και στο Βερολίνο και στο Παρίσι και στη Βιέννη και στην Αθήνα. Στις 18 Μάρτη χιλιάδες διαδηλωτές θα πλημμυρίσουμε τις πρωτεύουσες της Ευρώπης με συνθήματα "οι πρόσφυγες είναι ευπρόσδεκτοι", "ποτέ ξανά φασισμός". Η επιτυχία της θα είναι κρίσιμη.

Σωτήρης Κοντογιάννης

Τέσσερα χρόνια από τη δολοφονία Λουκμάν

Συγκέντρωση στο Εφετείο

Την Τρίτη 17 Γενάρη, στις 8.30πμ η ΚΕΕΡΦΑ καλεί συγκέντρωση στο Εφετείο της Αθήνας, τιμώντας τη μνήμη του Πακιστανού μετανάστη Σαχζάτ Λουκμάν, που δολοφονήθηκε το Γενάρη του 2013 από Χρυσαιγίτες στα Πετράλωνα.

Ο Λουκμάν δολοφονήθηκε γύρω στις 3 τα ξημερώματα της 17ης Ιανουαρίου 2013 επί της οδού Τριών Ιεραρχών, από τον 29χρονο πυροσβέστη **Χρήστο Στεργιόπουλο** και τον 25χρονο **Διονύση Λιακόπουλο**. Οι δύο δολοφόνοι επέβαιναν σε μηχανάκι-σκούτερ και οπλισμένοι με πτυσσόμενα μαχαίρια «πεταλούδα», επιτέθηκαν στον 27χρονο Σαχζάτ Λουκμάν ενώ εκείνος πήγαινε με το ποδήλατό του στη δουλειά του στη Λαϊκή. Τον σκότωσαν με 7 μαχαίριες στην καρδιά και στην πλάτη και τον παράτησαν αιμόφυρτο στην άσφαλτο όπου άφησε την τελευταία του πνοή. Η επίθεση είχε γίνει 2 μέρες πριν τις 19 Γενάρη, το πρώτο μεγάλο διεθνές συλλαλητήριο της ΚΕΕΡΦΑ, που έβαλε στο κέντρο τη μαζική πάλη ενάντια στους δολοφόνους της Χρυσής Αυγής.

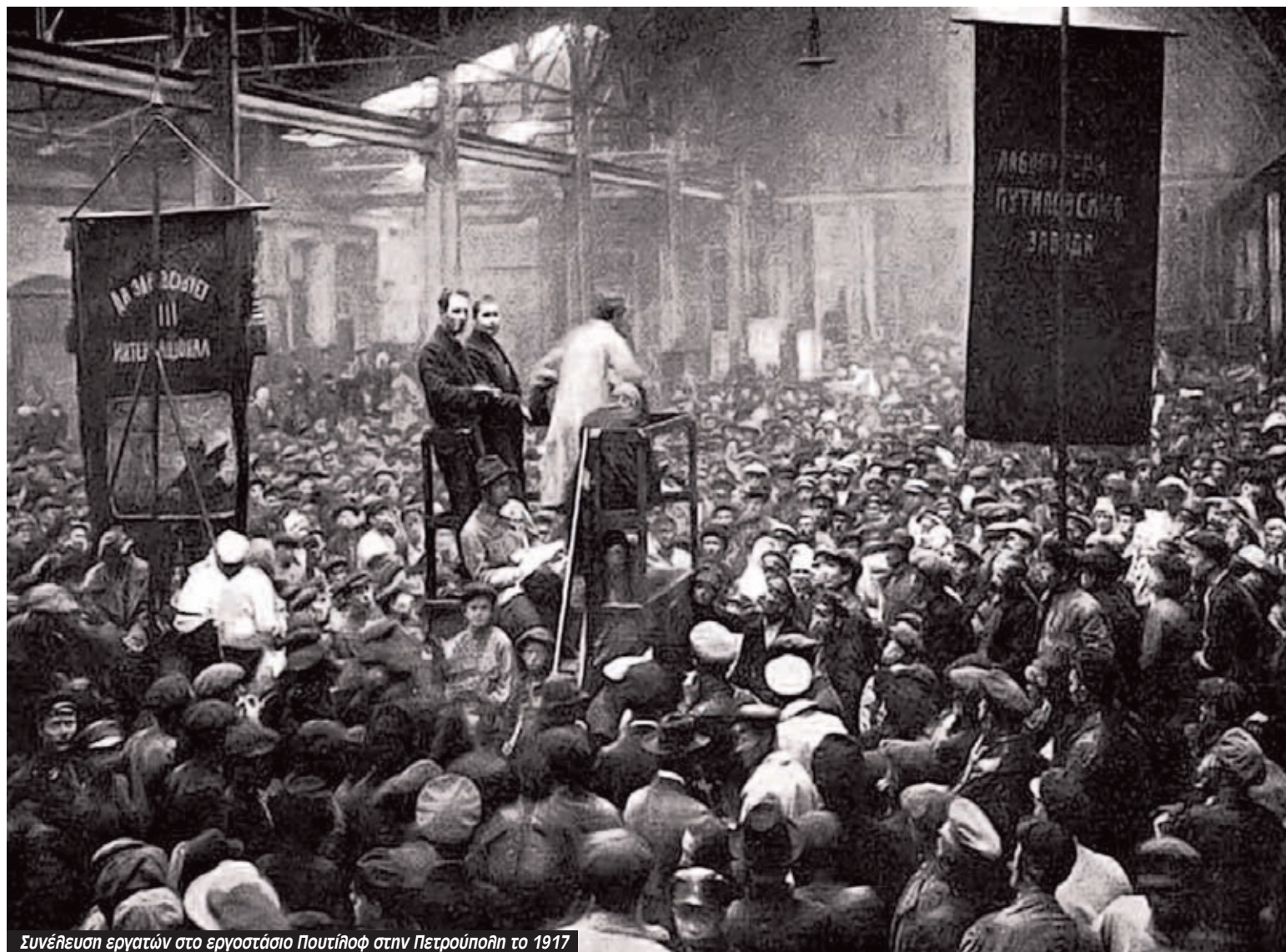
Μόνο εξ αιτίας του γεγονότος ότι τη δολοφονία είδαν περίοικοι, οι οποίοι αμέσως ειδοποίησαν την αστυνομία, έφτασαν οι δύο δολοφόνοι να συλληφθούν κάπου στο Σύνταγμα. Χωρίς να νιώθουν ότι υπήρχε η παραμικρή πιθανότητα να συλληφθούν, είχαν ακόμα πάνω τους το ματωμένο μαχαίρι.

Η δίκη των δύο χρυσαιγιτών ξεκίνησε στις 18 Δεκέμβρη 2013, παγκόσμια ημέρα του Μετανάστη. Η Πακιστανική Κοινότητα, η ΚΕΕΡΦΑ, δεκάδες συνδικάτα, φοιτητικοί σύλλογοι και δημοτικά συμβούλια απαίτησαν την παραδειγματική καταδίκη των ενόχων. Μέσα από μία πανελλαδική καμπάνια που οργάνωσε η ΚΕΕΡΦΑ κατάφερε να φέρει στην Αθήνα την μητέρα και τον πατέρα του Λουκμάν για να καταθέσουν στο δικαστήριο, αλλά και να μιλήσουν σε δεκάδες εκδηλώσεις σε γειτονιές και πανεπιστήμια. Η πιο συνταρακτική στιγμή όλης αυτής της καμπάνιας ήταν όταν στον ένα χρόνο της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα, ο πατέρας του Λουκμάν **Χαντίμ Χουσεΐν**, έσφιξε το χέρι της **Μάγδας Φύσσα**, στέλνοντάς το μήνυμα ότι ο αγώνας ντόπιων και μεταναστών κόντρα στο φασισμό είναι κοινός.

Μετά από όλη αυτή την πολύμηνη καμπάνια το δικαστήριο αναγκάστηκε να καταδικάσει τους δύο δολοφόνους σε ισόβια χωρίς κανένα ελαφρυντικό, αναγνωρίζοντας για πρώτη φορά, σε ελληνικό δικαστήριο το ρατσιστικό κίνητρο της δολοφονίας. Η υπόθεση της δολοφονίας Λουκμάν έχει συμπεριληφθεί στη μεγάλη δίκη της εγκληματικής οργάνωσης της Χρυσής Αυγής, ενώ οι δύο δολοφόνοι του Λουκμάν είναι ανάμεσα στους 69 κατηγορούμενους της υπόθεσης.

Στις 17 Γενάρη θα είμαστε έξω από το Εφετείο, απαιτώντας την καταδίκη της εγκληματικής συμμορίας και δίνοντας την υπόσχεση στη μνήμη του Λουκμάν ότι θα συνεχίσουμε μέχρι να τους ξεριζώσουμε από παντού.

Συνέλευση εργατών στο εργοστάσιο Πουτίλοφ στην Πετρούπολη το 1917

Στο δρόμο που φωτίζει η μεγάλη Οκτωβριανή Επανάσταση

Η μεγάλη εργατική επανάσταση στη Ρωσία, που φέτος γιορτάζουμε τα εκατό χρόνια της, φωτίζει σαν φάρος μέσα στο σκοτάδι που απλώνεται γύρω μας από την ατέλειωτη κρίση του καπιταλισμού.

Τα πρωτοχρονιάτικα μηνύματα των πολιτικών ηγεσιών δεν είχαν τίποτε άλλο να δείξουν από τη μιζέρια τους. Στη διεθνή σκηνή, ο δεκαπενταετής πόλεμος «κατά της τρομοκρατίας» μόνο θρήνους για περισσότερα θύματα έχει να επιδείξει. Έχοντας καταστρέψει χώρες ολόκληρες από το Αφγανιστάν μέχρι τη Λιβύη, το μόνο που κατάφερε είναι να απλώσει τις τρομοκρατικές επιθέσεις από τη Νέα Υόρκη μέχρι το Βερολίνο και την Κωνσταντινούπολη.

Ο απερχόμενος Ομπάμα φρόντισε να κλείσει τη θητεία του με απελάσεις Ρώσων διπλωματών με βάση τις κατηγορίες της CIA για ...ανάμειξη στις αμερικάνικες εκλογές. Πέρα από τη γελοιότητα του να μιλάει η CIA για ...βία και νοθεία, ο «προοδευτικός» πρόεδρος αφήνει σαν κληρονομιά τη χειρότερη ένταση στις σχέσεις των ΗΠΑ με Ρωσία και Κίνα από την εποχή του Ψυχρού Πολέμου. Και η διαδοχή του από τον ανοι-

χτά ρατσιστή και σεξιστή Τραμπ οδηγεί τα φιλοευρωπαϊκά ΜΜΕ να ζωγραφίζουν την Μέρκελ ως προπύργιο των «αξιών του δυτικού πολιτισμού»!

Μέσα σε αυτό το τρελοκομείο, οι διακηρύξεις του Αλέξη Τσίπρα ότι η πιστή τήρηση των συμφωνιών με την ΕΕ φέρνει καλύτερες μέρες με ανάπτυξη και ανταλλάγματα «για τα βάρη που σηκώνει η χώρα για χάρη όλης της Ευρώπης», μόνο σαν κακόγουστα αστεία ηχούν. Κι όμως, υπάρχει και η ηλιθιότητα του Κυριάκου Μητσοτάκη που επιμένει ότι η χώρα υποφέρει επειδή η κυβέρνηση δεν συμμορφώνεται γρήγορα με τις υποδείξεις της Τρόικας και κάνει διαπραγματεύσεις που κοστίζουν ακριβά! Αλίμονο σε μας αν η συνέχεια μετά την πιστή τήρηση του πλαισίου της ΕΕ από ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ είναι η πιστότερη τήρηση από τα ζόμπι τη δεξιάς.

Κοινωνική πλειοψηφία

Υπάρχει μια τεράστια κοινωνική πλειοψηφία που απορρίπτει μια τέτοια προοπτική. Το έδειξε με το σαρωτικό ΟΧΙ στο δημοψήφισμα το καλοκαίρι του 2015 και από τότε

έχει ενισχυθεί με τα αποτελέσματα των δημοψηφισμάτων στη Βρετανία και στην Ιταλία. Στο κέντρο αυτού του ρεύματος βρίσκεται η εργατική τάξη που δεν έχει πάψει ούτε λεπτό να αντιστέκεται στη φτώχεια, στο ρατσισμό, στον πόλεμο που ξερνάει η «πολιτισμένη» Ευρώπη. Και στην καρδιά αυτής της τάξης σιγοκαίει η λαχτάρα για τη μεγαλύτερη έφοδο που έκανε ποτέ στην ιστορία, ο σεβασμός για την Οκτωβριανή επανάσταση του 1917.

Ακόμη και η κυβερνητική πια Αυγή θυμήθηκε την Πρωτοχρονιά να προβάλει τις αφίσες της Ρώσικης Επανάστασης. Είναι μια υπόκλιση στους μύχιους πόθους της μεγάλης πλειοψηφίας. Η Αριστερά πέρα από τον ΣΥΡΙΖΑ δεν έχει κανένα λόγο να περιοριστεί σε υποκλίσεις. Αντίθετα, έχει κάθε λόγο να σκύψει πάνω στην επαναστατική παράδοση, να την αγκαλιάσει και να τη μετατρέψει σε σύγχρονη στρατηγική και ταχτική για τη νίκη των εργατικών αγώνων. Αυτή είναι η δική μας «ευχή» για τον καινούργιο χρόνο και καλούμε όλες και όλους να αγωνιστούμε μαζί για να γίνει πράξη.

Ο Πύργος του Τάτλιν

Ο «Πύργος του Τάτλιν», που κοσμεί το πρωτοσέλιδο της Εργατικής Αλληλεγγύης στο πρώτο φύλλο του 2017, σχεδιάστηκε ως κτίριο που θα στέγαζε τα γραφεία της Τρίτης Διεθνούς στην επαναστατική Ρωσία του 1919. Παρ' όλο που δεν χτίστηκε ποτέ, έμεινε στην ιστορία σαν σύμβολο του παγκόσμιου επαναστατικού κινήματος αλλά και της σύνδεσης ανάμεσα στην προλεταριακή επανάσταση και τα πρωτοπόρα ρεύματα της σύγχρονης τέχνης.

Ο Βλαντιμίρ Τάτλιν ήταν από τους πρωτοπόρους του μοντερνισμού στη Ρωσία σε σύνδεση με τα ρεύματα του κυβισμού στο Παρίσι, του εξπρεσιονισμού στη Γερμανία και του φουτουρισμού στην Ιταλία. Οι αναζητήσεις του για τη χρήση υλικών όπως το γυαλί, το ατσάλι, το ξύλο σε νέες μορφές κατασκευών έδωσαν το όνομα κονστρουκτιβισμός σε εκείνο το καλλιτεχνικό ρεύμα, το οποίο έγινε κομμάτι αυτού που ονομάστηκε Ρώσικη Πρωτοπορία στην τέχνη.

Εκείνο το «πάντρεμα» της τέχνης με την επανάσταση ήταν και παραμένει ισχυρά συμβολικό για τον καθολικά απελευθερωτικό χαρακτήρα των εργατικών επαναστάσεων γενικά και της Οκτωβριανής ιδιαίτερα. Μαζί με την απελευθέρωση της εργατικής τάξης από τη σκλαβιά της εκμετάλλευσης, έφερε την ελευθερία σε όσα καταπιεσμένα έθνη ήταν παγιδευμένα στη «φυλακή των λαών» που ήταν η τσαρική αυτοκρατορία, τη γυναικεία απελευθέρωση από τη σεξιστική καταπίεση, την απαλλαγή των εβραίων και των μουσουλμάνων από τα ρατσιστικά πογκρόμ της μεγαλωρώσικης ορθόδοξίας. Με δυο λόγια, έγινε το «πανηγύρι των καταπιεσμένων».

Αυτή την παράδοση τιμούμε στα εκατόχρονα από το 1917 και με αυτήν αισιοδοξούμε ότι η σύγχρονη αντικαπιταλιστική ανατροπή θα σημάνει το τέλος και για τη φτώχεια των μνημονίων αλλά και για τον πόλεμο, το ρατσισμό, τον σεξισμό και όλες τις βαρβαρότητες του χρεοκοπημένου καπιταλισμού.

ΔΗΜΟΙ Όχι στις απολύσεις συμβασιούχων

Σε συγκεντρώσεις στα υπουργεία Εσωτερικών και Διοικητικής Ανασυγκρότησης προχώρησαν την Τετάρτη 27 Δεκέμβρη οι εργαζόμενοι των δήμων στο πλαίσιο της στάσης εργασίας της ΠΟΕ-ΟΤΑ για το ζήτημα των συμβασιούχων.

Η κυβέρνηση είχε υποσχεθεί από τον Οκτώβρη ότι οι εργαζόμενοι, των οποίων οι συμβάσεις έληγαν, θα παρέμεναν στη δουλειά τους αφού θα περνούσε τροπολογία στη Βουλή. Η χρονιά έκλεισε κι όχι μόνο δεν έχει εμφανιστεί τροπολογία που να λύνει το ζήτημα, αλλά οι «παρατασιούχοι»-συμβασιούχοι παραμένουν απλήρωτοι. Οι δήμοι δηλώνουν στους εργαζόμενους ότι δεν μπορούν να τους πληρώσουν καθώς η κυβέρνηση δεν έχει στείλει τέτοια εντολή. Τα πάντα βρίσκονται στον αέρα.

Η οργή των εργαζόμενων σε σχέση με την κατάσταση ξεχειλίζει και στις δύο συγκεντρώσεις. Όταν η αστυνομία επιχείρησε να αποκλείσει την είσοδο του υπουργείου Εσωτερικών, οι εργαζόμενοι όρμησαν και κράτησαν ανοιχτή την είσοδο. Στη συνέχεια κατευθύνθηκαν στο υπουργείο Διοικητικής Ανασυγκρότησης για να συναντήσουν τον Γενικό Γραμματέα, **Κ. Πουλάκη**.

Δυναμικές κινητοποιήσεις των συμβασιούχων έγιναν στο δήμο **Πυλαίας-Χορτιάτη** στη Θεσσαλονίκη. Εκεί ο Δήμαρχος είχε ανακοινώσει ότι οι 65 συμβασιούχοι θα απολυθούν στο τέλος του χρόνου, όμως κάτω από την πίεση των κινητοποιήσεων υπέγραψε τις διαπιστωτικές πράξεις για την παραμονή των συμβασιούχων στις θέσεις τους.

Ανακοίνωση συμπαράστασης στους συμβασι-

ούχους εξέδωσε και η **Σκουπιδιάρα** στην οποία τονίζει ότι απαιτείται «Καμιά απόλυση συμβασιούχου-παρατασιούχου. Μαζικοί μόνιμοι διορισμοί προσωπικού στους ΟΤΑ. Άμεση πληρωμή των δεδουλευμένων».

Ενώ προσθέτει ότι: «Η κατάσταση στους ΟΤΑ έχει χτυπήσει κόκκινο. Οι ελλείψεις σε προσωπικό αριθμούν 35.000 την ώρα που πάγιες και διαρκείς ανάγκες των δήμων καλύπτονται από συμβασιούχους με ανύπαρκτα μεροκάματα και εργασιακά δικαιώματα για κάποιους μήνες με μόνο προορισμό την απόλυσή τους και την απληρωσιά τους. Πρόκειται για τεράστια κοροϊδία, αλλά πέραν των απολύσεων των συναδέλ-

φων έχει κοστίσει στον κλάδο και ανθρώπινες ζωές... Οι εργαζόμενοι στους ΟΤΑ έχουμε μπροστά μας σκληρό αγώνα που αφορά όλη την κοινωνία. Θέλουμε οι δήμοι να μπορούν να προσφέρουν σε περίοδο κρίσης τις κοινωνικές τους υπηρεσίες, την καθαριότητα, τους παιδικούς σταθμούς κ.ο.κ. που χρειάζεται κάθε φτωχή οικογένεια και πολίτης.

Να προχωρήσουμε με απεργία στους ΟΤΑ με άμεσες διεκδικήσεις τις προσλήψεις και τη χρηματοδότηση. Η αντιπολίτευση στην κατρακύλα της κυβέρνησης είναι στους αγώνες μας. Εμπρός να τα καταφέρουμε».

Νίκη στις καθαρίστριες στα λεωφορεία

Με κινητοποιήσεις έκλεισαν το 2016 οι καθαρίστριες των λεωφορείων της ΟΣΥ που βρίσκονται σε επίσχεση εργασίας, ενώ είναι απλήρωτες 7 ολόκληρους μήνες. Συγκεντρώσεις στο Σύνταγμα έκαναν στις 17 και στις 27 Δεκέμβρη.

Σε ανακοίνωσή τους αναφέρουν: «Κινηθήκαμε ενάντια στην Λινκ Απ δικαστικά έτσι ώστε να μπορεί η Ο.ΣΥ. να μας πληρώσει απευθείας τα δεδουλευμένα μας – όπως είχε γίνει και για τους μισθούς μας μέχρι τον περασμένο Μάιο. Καταφέραμε και εκδόθηκε διαταγή πληρωμής για τους 3 πρώτους μήνες και είχαμε σκοπό να ακολουθήσουμε την ίδια διαδικασία και για τους υπόλοιπους.

Η εργολαβική εταιρία Λινκ Απ έχει βάλει όμως το εργολαβικό αντάλλαγμα (τα χρήματα δηλαδή που θα έπαιρνε από την Ο.ΣΥ. για τον καθαρισμό των λεωφορείων) ενέχυρο για ένα δάνειο που πήρε από την Τράπεζα Πειραιώς. Έτσι, η Τράπεζα Πειραιώς, στην οποία ο εργολάβος έχει αφήσει φέσια, μπλόκαρε την πληρωμή μας, διεκδικώντας τα χρήματα...

Διεκδικούμε πολιτική λύση στο πρόβλημα. Να καταβληθούν άμεσα όλα τα δεδουλευμένα μας. Μετά από 7 μήνες απλήρωτες/οι πολλές/οι από εμάς αντιμετωπίζουμε πραγματικό πρόβλημα πείνας, εξώσεις, κομμένο ρεύμα κλπ. Για πολλές οικογένειες αυτός ο μισθός είναι τα μόνα χρήματα που έμπαιναν στο σπίτι. Και εδώ και 7 μήνες δεν μπαίνει τίποτα. Να προχωρήσει η ΟΣΥ σε απευθείας συμβάσεις μαζί μας, όπως προβλέπει η νομοθετική ρύθμιση του Αυγούστου».

Επικουρικοί Οι αγώνες μπορούν να νικάνε!

Μετά από τον πολύμηνο αγώνα των επικουρικών γιατρών μαζί με όλο το υγειονομικό κίνημα το υπουργείο Υγείας οδηγήθηκε σε υποχώρηση! Λίγο πριν τη λήξη του χρόνου (28/12) στέλνει επείγουσα εγκύκλιο προς όλες τις ΥΠΕ με την οποία παρατείνει τη μονοετή θητεία των επικουρικών που θα απολύονταν μέσα στο 2017 κατά ένα έτος. Η μη απόλυση των συναδέλφων καταρχάς είναι νί-

κη για όλο το υγειονομικό κίνημα.

Δείχνει τη δύναμη των απεργιών μας που με κλιμάκωση, διάρκεια και συντονισμό μπορούν να επιβάλουν όχι μόνο επί μέρους νίκες αλλά και συνολικές (μαζικές προσλήψεις και χρηματοδότηση) σπάζοντας στην πράξη τις επιταγές της τρόικας και των μνημονίων.

Ωστόσο από την απόφαση του υπουργείου προκύπτουν πιασχυρισμοί, με σημαντικότερο την ένταξη της μισθοδοσίας των επικουρικών στα ΕΣΠΑ. Μεταφέρεται ουσιαστικά η χρηματοδότηση αυτού του θεσμού ομηνρίας από τα έσοδα του νοσοκομείου σε προγράμματα ελεημοσύνης από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Πρόκειται για τερτίπια στα ασφυκτικά πλαίσια των μνημονίων που ελαστικοποιούν ακόμα παραπάνω τη χρηματοδότηση των νοσοκομείων και αποσύρουν τον κρατικό προϋπολογισμό από αυτά. Ακόμα δεν διευκρινίζεται αν θα συνεχίσει να ισχύει η ίδια σύμβαση και δεν εντάσσει στην παράταξη τους επικουρικούς της επαρχίας με μονοετή θητεία. Συνεχίζει τη σαλαμοποίηση των επικουρικών, εμμένοντας στην απόλυση των συναδέλφων που η παράτασή τους λήγει το Σεπτέμβρη.

Γι' αυτό και ο αγώνας για όλο το υγειονομικό κίνημα χρειάζεται να συνεχιστεί με απεργιακή κλιμάκωση και συντονισμό για να παραταθεί η θητεία για όλους, να μην απολυθεί κανείς, και μέχρι να ξηλωθούν και στην υγεία και παντού όλα τα μνημόνια!

Κώστας Καταραχιάς

Εκλογές σε ΕΛΜΕ και δασκάλους

Συνεχίστηκαν οι εκλογικές διαδικασίες σε μια σειρά από ΕΛΜΕ και Διδασκαλικούς Συλλόγους στα τέλη του Δεκέμβρη για την εκλογή νέων Διοικητικών Συμβουλίων. Στη Γ' ΕΛΜΕ Αθήνας το σχήμα των Παρεμβάσεων, Αγωνιστική Κίνηση, ανέβηκε σε ψήφους και πήρε μία έδρα στο νέο ΔΣ.

Πριν από τις εκλογές προηγήθηκαν συζητήσεις για συνεργασία των αγωνιστών των Παρεμβάσεων με εκπαιδευτικούς που αποχώρησαν από την παράταξη των Συνεργαζόμενων Εκπαιδευτικών Κινήσεων (πρόσκειται στον ΣΥΡΙΖΑ).

Η **Γεωργία Κόφφα**, μέλος της Αγωνιστικής Κίνησης μας δήλωσε: «Η συνεργασία με τους συναγωνιστές που αποχώρησαν από τα ΣΥΝΕΚ και δεν στηρίζουν πια τη συνδικαλιστική παράταξη του ΣΥΡΙΖΑ στο χώρο της εκπαίδευσης, παρότι δεν εκφράστηκε εκλογικά με κοινό ψηφοδέλτιο, άνοιξε το δρόμο για τη συγκρότηση κοινού μετώπου πάλης και κοινής συνδικαλιστικής δράσης. Ο διάλογος που θα συνεχίσει το επόμενο διάστημα θα είναι και η βάση για να δημιουργηθεί ο πόλος συσπείρωσης όλης της αριστεράς που μπορεί να αναλάβει κοινές πρωτοβουλίες για την ανατροπή των μνημονιακών πολιτικών».

Τα αποτελέσματα των εκλογών είχαν ως εξής (σε παρένθεση τα αποτελέσματα του 2015): Ψήφισαν: 568 (579). Λευκά και άκυρα ψηφοδέλτια 16(21). Πήραν: **Ενωτική Πρωτοβουλία-ΣΥΝΕΚ** 220 ψήφους και 4 έδρες (234 και 4), **ΔΑΚΕ** 169 ψήφους και 3 έδρες (170 και 3), **ΑΣΕ-ΠΑΜΕ** 84 ψήφους και 1 έδρα (86 και 1), **Αγωνιστική Κίνηση** 74 ψήφους και 1 έδρα (67 και 1), ανεξάρτητος υποψήφιος 5 ψήφους.

Στην **Ε' ΕΛΜΕ** Αθήνας οι Παρεμβάσεις πήραν την πρώτη θέση με αυτοδυναμία. Αναλυτικά τα αποτελέσματα: Ψήφισαν 251, τα άκυρα και τα λευκά ψηφοδέλτια ήταν 8. Πήραν: **Παρεμβάσεις** 124 ψήφους και 5 έδρες, **ΔΑΚΕ** 48 ψήφους και 2 έδρες, **ΠΑΜΕ** 41 ψήφους και 1 έδρα και **ΣΥΝΕΚ** 30 ψήφους και 1 έδρα.

Την πρώτη θέση πήρε το σχήμα των Παρεμβάσεων και στις εκλογές που έγιναν στο Σύλλογο Δασκάλων «Παρθενώνας». Αναλυτικά τα αποτελέσματα (σε παρένθεση αυτά του 2015): Ψήφισαν: 276 (292), άκυρα-λευκά ψηφοδέλτια 23 (24). Πήραν: **Δάσκαλοι σε Κίνηση** (Παρεμβάσεις) 121 ψήφους και 3 έδρες (147 και 4 έδρες), **ΑΣΕ-ΠΑΜΕ** 71 ψήφους και 2 έδρες (73 και 2) και **ΔΗ.ΣΥ** (πρώην ΠΑΣΚ) 61 ψήφους και 2 έδρες (48 και 1).

Πολιορκημένη από διαδηλωτές ενάντια στην ιδιωτικοποίηση του νερού ήταν η έκτακτη συνέλευση μετόχων της ΕΥΔΑΠ που έγινε στις 23 Δεκέμβρη στο Χρηματιστήριο Αθήνας. Η αστυνομία είχε αποκλείσει όλο το τετράγωνο του κτιρίου του Χρηματιστηρίου με διμοιρίες ΜΑΤ και κλούβες, ενώ μέσα στην αίθουσα της συνεδρίασης υπήρχαν δεκάδες ασφαλίδες.

Η απόφαση της συνέλευσης ήταν προκλητική: οι μέτοχοι θα μοιραστούν 40 εκατομμύρια ευρώ από τα έσοδα της εταιρίας. Ακόμα περισσότερα από τα 33 εκατομμύρια που είχαν λάβει σαν «δώρο» για το 2015.

Στη συγκέντρωση έξω από το Χρηματιστήριο οι εργαζόμενοι της ΕΥΔΑΠ με συνθήματα, πανό και ανακοινώσεις κατήγγειλαν την σκανδαλώδη απόφαση και απαιτούσαν αυτά τα χρήματα να διατεθούν για την κοινωνική πολιτική της εταιρίας, να γίνουν προσλήψεις μόνιμου προσωπικού, να μην υπάρχει κανένας άνθρωπος χωρίς εύκολη και άμεση πρόσβαση στο νερό.

Άμεσα κερδισμένοι από την απόφαση της συνέλευσης είναι το ΤΑΙΠΕΔ (κατέχει το 27% των μετοχών), ο διαβόητος κερδοσκοπός Τζον Πόλσον (κατέχει το 10%) και η Eurobank (κατέχει το 5%).

Εκτός από τους εργαζόμενους της ΕΥΔΑΠ, στη συγκέντρωση συμμετείχαν εργαζόμενοι και από άλλα σωματεία, συλλογικότητες και οργανώσεις. Πανό είχαν η **Ομοσπονδία Εργαζόμενων της ΕΥΔΑΠ**, το **ΣΕΚΕΣ** (αριστερή παράταξη στην ΕΥΔΑΠ), ο **Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια**, το **Σωματείο εργαζόμενων στο Μετρό** (ΣΕΛΜΑ), η **ΠΟΣΠΕΡΤ**, το **Κίνημα Δεν**

ΕΥΔΑΠ Όχι στη ληστεία των αποθεματικών και την ιδιωτικοποίηση του νερού

23/12, συγκέντρωση έξω από το Χρηματιστήριο Αθηνών

Πληρώνω, η Λαϊκή Ενότητα, ο Συντονισμός Συλλογικοτήτων Αττικής κ.ά.

«Το νερό ανήκει σε όλο το λαό και όχι στο κεφάλαιο το ιδιωτικό» ήταν το σύνθημα που ακουγόταν συχνότερα, ενώ οι εργαζόμενοι είχαν συνθέσει κάλαντα ενάντια στο ξεπούλημα της ΕΥΔΑΠ, στο πνεύμα των ημερών.

Παρέμβαση των εργαζόμενων, παρά τις προσπάθειες της Αστυνομίας να αποτρέψει οποιαδήποτε αντίδραση, έγινε και μέσα στη συνέλευση. Ομάδα εργαζόμενων της ΕΥΔΑΠ διαμαρτυρήθηκε για την απαράδεκτη απόφαση της διάθεσης των 40 εκατομμυρίων. Το

προεδρείο δεν θέλησε να βάλει την πρότασή τους ούτε καν σε ψηφοφορία.

Ο **Κώστας Λυμπέρης**, από το ΣΕΚΕΣ και μέλος του ΔΣ του Συλλόγου Επιστημονικού Προσωπικού ήταν στην ομάδα των εργαζόμενων που έκανε παρέμβαση μέσα στη συνέλευση. Μετά την λήξη της συνέλευσης είπε από την ντουντούκα μπροστά στους συγκεντρωμένους. «Τα σιδερόφρακτα τετράγωνα υπήρχαν και μέσα. Πλήθος ασφαλιτών και σεκιούριτι κυκλοφορούσαν μέσα στην αίθουσα. Καταθέσαμε την πρότασή μας για την αξιοποίηση των κερδών της εταιρίας, αλλά δεν την έβαλαν σε

ψηφοφορία. Θα συνεχίσουμε να παλεύουμε με κάθε τρόπο. Τίποτα δεν τελείωσε. Θα μας βρίσκουν συνεχώς μπροστά τους. Όποια προσπάθεια και να κάνουν για την ιδιωτικοποίηση της ΕΥΔΑΠ».

Εργαζόμενοι της ΕΥΔΑΠ κατέθεσαν ασφαλιστικά μέτρα κατά της απόφασης της γενικής συνέλευσης στις 29/12. Επιπλέον, διεκδικούσαν την προσωρινή αναστολή της απόφασης για τη διάθεση των χρημάτων στους μετόχους μέχρι να υπάρχει τελεσίδικη απόφαση για τα ασφαλιστικά μέτρα.

Τελικά, η υπόθεση για την προσωρινή αναστολή της απόφασης δικάστηκε τη Δευτέρα 2 Γενάρη και απορρίφθηκε. Όπως ανακοίνωσαν οι εργαζόμενοι της ΕΥΔΑΠ, η δίκη ξεκίνησε στις 10 το πρωί, αλλά η απόφαση βγήκε λίγο πριν το τέλος του ωραρίου. Το κτίριο των Δικαστηρίων είχε από νωρίς το πρωί περικυκλωθεί από τα ΜΑΤ. Η ημερομηνία εκδίκασης των ασφαλιστικών μέτρων ορίστηκε για τις 20 Μάρτη 2017.

Νεκτάριος Δαργάκης

Ανοιχτή σύσκεψη του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια, Δευτέρα 9 Γενάρη, 6.30μμ, Εργατικό Κέντρο Αθήνας

ΜΑΡΙΝΟΠΟΥΛΟΣ

Σε νέες κινητοποιήσεις προσανατολίζονται οι εργαζόμενοι του Μαρινόπουλου αφού δεν πληρώθηκαν το Δεκέμβρη, ενώ στον αέρα βρίσκεται το «σχέδιο εξυγίανσης» και η αγορά της αλυσίδας σουπερμάρκετ από τον Σκλαβενίτη.

«Δεν μας έχουν πληρώσει το μισθό του Δεκέμβρη, ενώ η απόφαση του δικαστηρίου που ήταν να βγει στις αρχές Δεκέμβρη έχει καθυστερήσει. Από τη μεριά των Επιτροπών Αγώνα που είχαν συσταθεί το προηγούμενο διάστημα έχουμε ξεκινήσει ενημερώσεις στους συναδέλφους και θα συντονιστούμε με το Σωματείο εργαζόμενων στις επιχειρήσεις Μαρινόπουλου στη Βόρεια Ελλάδα που ήδη έχουν αποφασίσει ότι δίνουν διορία στην εταιρία μέχρι το τέλος της εβδομάδας για την πληρωμή των μισθών, αλλιώς θα ξεκινήσουν κινητοποιήσεις» δήλωσε στην ΕΑ ο Μιχάλης Βερβέρης από το κατάντημα Καρφούρ-Μαρινόπουλος της Νέας Ιωνίας.

Το Σωματείο εργαζόμενων Μαρινόπουλου Βόρειας Ελλάδας στην ανακοίνωσή του αναφέρει ότι απαίτησε από την εταιρία: «Άμεση καταβολή του μισθού του Δεκεμβρίου. Διασφάλιση όλων των θέσεων εργασίας. Καμία βλαπτική μεταβολή στις εργασιακές μας σχέσεις».

Την καταβολή μέρους των δεδουλευμένων τους κέρδισαν οι εργαζόμενοι του ΔΟΛ και του Πήγασου με τις απεργιακές τους κινητοποιήσεις που νεκρώσαν τα δύο δημοσιογραφικά συγκροτήματα. Την αρχή έκαναν στις 19 Δεκέμβρη οι εργαζόμενοι του ΔΟΛ και ακολούθησαν την επόμενη μέρα οι εργαζόμενοι στον Πήγασο διεκδικώντας μισθούς πολλών μηνών καθώς και δώρο Χριστουγέννων.

Οι εργαζόμενοι στο ΔΟΛ προχώρησαν σε δύο 24ωρες απεργίες πριν η εργοδοσία αναγκαστεί να καταβάλλει το δώρο Χριστουγέννων. Στη γενική συνέλευση των εργαζόμενων που ακολούθησε, αποφασίστηκε προσωρινή αναστολή των κινητοποιήσεων και νέα συνέλευση στις 10 Γενάρη. Στον Πήγασο, εκτός από το δώρο Χριστουγέννων που καταβλήθηκε μέσα σε ένα 24ωρο από την έναρξη της απεργίας, η εργοδοσία αναγκάστηκε να καταβάλει κι ένα δεκαπενθήμερο λίγες μέρες μετά, μέσα στη διορία που της είχαν δώσει οι εργαζόμενοι απειλώντας με νέες κινητοποιήσεις. Την ίδια στιγμή, στο ΜΕΓΑ οι εργαζόμενοι που βρίσκονται πολλούς μήνες σε κινητοποιήσεις για να πληρωθούν και να κρατήσουν τις δουλειές τους, πήραν στα τέλη Δεκεμβρη το δώρο Χριστουγέννων.

Ανακοίνωση συμπαράστασης στους εργαζόμενους σε όλα τα

ΔΟΛ-ΠΗΓΑΣΟΣ Απεργιακές κινητοποιήσεις για τα δεδουλευμένα

ιδιωτικά ΜΜΕ κυκλοφόρησε η ΠΟΣΠΕΡΤ. Ενάντια στα λουκέτα και την απληρωσιά, να πάρουν οι εργαζόμενοι τα Μέσα στα χέρια τους προτείνουν ως κλιμάκωση των κινητοποιήσεων οι Financial Crimes και ο Συντονισμός Ενάντια στα Μνημόνια σε κοινή ανακοίνωσή τους. «Οι δουλειές χιλιάδων συναδέλφων δεν πρέπει να γίνουν θυσία στα επιχειρηματικά παιχνίδια εκδοτών και τραπεζιτών. Τα ΝΕΑ, το Βήμα, το in.gr, tovima.gr, (και το ίδιο ισχύει και για το Μέγκα κλπ) οδεύουν προς κλείσιμο όχι γιατί δεν έχουν αναγνωσιμότητα, επισκεψιμότητα, ή ακροαματικότητα. Στην διαλυμένη από την κρίση αγορά των ΜΜΕ παραμένουν από τα ΜΜΕ που είναι «πετυχημένα». Ο λόγος που οδηγούνται στο λουκέτο είναι γιατί τα αφεντικά τους όλα τα προηγούμενα χρόνια, για να εξυπηρετήσουν τα επιχειρηματικά τους σχέδια δανείστηκαν δεκάδες εκατομμύρια, από τις τράπεζες.

Και μην βιαστεί κανείς να πει ότι αυτά τα χρήματα τα «έφαγαν» μαζί με τους εργαζόμενους. Το ανάποδο συνέβη. Οι εργαζόμενοι βρίσκονται

εδώ και μία δεκαετία κάτω από την πίεση των επιθέσεων από τα αφεντικά τόσο στους μισθούς όσο και στις θέσεις εργασίας. Οι εκδότες, ξόδεψαν αυτά τα εκατομμύρια σε λανθασμένες επιχειρηματικές επιλογές, σε προσωπικό πλουτισμό (ακόμη και τώρα κάνουν διακοπές και μάλιστα στο εξωτερικό) και τώρα καλούν τους εργαζόμενους «να πληρώσουν το μάρμαρο»...

Συμπληγάδες

Απέναντι σε αυτές τις συμπληγάδες, η μοναδική απάντηση είναι μία: να μην πάρουν οι τράπεζες τον ΔΟΛ, τον Πήγασο, το Μέγκα. Να πάρουν οι εργαζόμενοι στα χέρια τους τα ΝΕΑ, το Βήμα, το in.gr, tovima.gr, το ΕΘΝΟΣ, το Μέγκα και να τα δουλέψουν αυτοί, αφού αφεντικά, τραπεζίτες και κυβέρνηση είναι ανίκανοι.

Ο κλάδος έχει εμπειρία από τέτοιους αγώνες. Με κορυφαίο παράδειγμα την ΕΡΤ και τον αγώνα ενάντια στο μαύρο, αλλά και από πιο πριν. Τον αγώνα στον Ελεύθερο Τύπο όταν τον έκλεινε η Γιάννα, στο ΑΛΤΕΡ και στην Ελευθεροτυπία. Με

αυτές τις εμπειρίες, χρειάζεται να κινηθούμε αποφασιστικά σε όλα τα «μαγαζιά» που κινδυνεύουν με λουκέτο, σε αυτήν την κατεύθυνση και με την στήριξη όλου του κλάδου. Να τα μετατρέψουμε από παραρτήματα της μνημονιακής προπαγάνδας σε φωνή της αγωνιζόμενης κοινωνίας, που ασφυκτιά μετά από 7 χρόνια μνημονίων.

Δεν χρειαζόμαστε αναστολή των απεργιών γιατί μπήκαν κάποια ελάχιστα χρήματα από αυτά που χρωστάνε τα αφεντικά. Αντίθετα χρειαζόμαστε κλιμάκωση. Κατ' αρχάς σε όλο τον κλάδο. Όπως βγήκαμε όλοι στους δρόμους για το ΑΛΤΕΡ και την Ελευθεροτυπία παλιότερα, για την ΕΡΤ το 2013, για τις δουλειές των συναδέλφων των ιδιωτικών τηλεοπτικών σταθμών το φθινόπωρο, τώρα, στο μεγαλύτερο κανόني του κλάδου, χρειάζεται ο απεργιακός ξεσηκωμός όλου του κλάδου. Με απεργία όλων των Ενώσεων και συγκέντρωση έξω από τον ΔΟΛ.

Κλιμάκωση όμως και στα ίδια τα μαγαζιά. Να βγάλουμε αγωνιστικά και απεργιακά ΝΕΑ, ΒΗΜΑ, ΕΘΝΟΣ και αντίστοιχα στα υπόλοιπα μέσα. Μονάχα με έναν τέτοιο προσανατολισμό και μια τέτοια προοπτική μπορούμε να σταματήσουμε τον κατήφορο που μας επιφυλάσσουν εκδότες, καναλάρχες, τραπεζίτες και κυβέρνηση».

Λένα Βερδές

ΗΠΑ, Βρετανία Διαδηλώσεις ενάντια στην ορκωμοσία Τραμπ

Με αντικυβερνητικές αντιρατσιστικές διαδηλώσεις ετοιμάζεται το κίνημα στις ΗΠΑ να υποδεχτεί το νέο πρόεδρο Τραμπ, την ημέρα της ορκωμοσίας του. Στις 20-21 Γενάρη αντιρατσιστικές κινήσεις, γυναικείες οργανώσεις, αντικυβερνητικές πρωτοβουλίες από όλη την Αμερική καλούν μαζικές συγκεντρώσεις ενάντια στον Τράμπ μπροστά στο Καπιτώλιο στην Ουάσιγκτον.

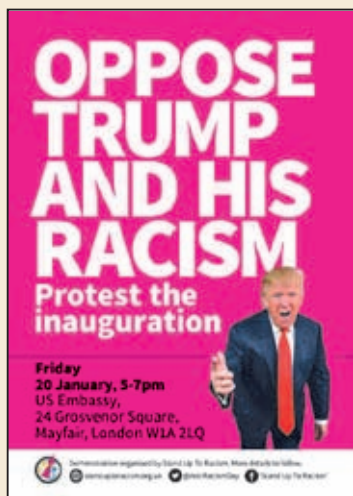
“Ελάτε μαζί μας στην ημέρα της ορκωμοσίας για να κάνουμε τις φωνές μας να ακουστούν”, αναφέρει το κάλεσμα της πρωτοβουλίας “NotMyPresident”. “Αρνούμαστε να αναγνωρίσουμε τον Ντόναλντ Τράμπ ως πρόεδρο των ΗΠΑ, αρνούμαστε να υπακούσουμε στις εντολές μίας κυβέρνησης που δίνει την εξουσία σε φανατικούς. Ξεκαθαρίζουμε δημόσια ότι δεν διαλέξαμε αυτόν τον άνθρωπο για αυτή τη θέση και δεν συμμεριζόμαστε τις ιδέες του. Στις 20 Ιανουαρίου 2017, ελάτε στο Καπιτώλιο για να διαδηλώσουμε στην ορκωμοσία του Ντόναλντ Τράμπ. Φέρτε αφίσες, μπλουζάκια οτιδήποτε γράφει με το σήμα “NotMyPresident”. Καλέστε όσο περισσότερο κόσμο μπορείτε σε αυτή τη συγκέντρωση”.

Να κατακλύσουν τους δρόμους της Ουάσιγκτον μία ημέρα μετά την ορκωμοσία του Ντόναλντ Τραμπ σχεδιάζουν χιλιάδες γυναίκες. Η διαδήλωση έχει προγραμματιστεί για την 21η Ιανουαρίου του 2017, μία ημέρα μετά την ορκωμοσία του Ντόναλντ Τραμπ στην Ουάσιγκτον, στο μνημείο του Λίνκολν. Στον ιστότοπο κοινωνικής δικτύωσης Facebook, όπου οργανώνεται αυτή η πορεία με τον τίτλο “Million Women March”, τουλάχιστον 35.000 χρήστες δήλωσαν ότι θα συμμετάσχουν ένα μόλις 24ωρο αφού ανακοινώθηκε.

Το κλίμα σε όλη την Αμερική είναι τέτοιο, που ενώ σε άλλες περιπτώσεις η ορκωμοσία του προέδρου ήταν ένα καλλιτεχνικό σόου, αυτή τη φορά, η επιτροπή που οργανώνει την τελετή ανάληψης καθηκόντων του Τραμπ, δεν μπορεί να βρει καλλιτέχνες που να είναι πρόθυμοι να τραγουδήσουν στην ορκωμοσία στις 20 Ιανουαρίου.

Συγκεντρώσεις σε αλληλεγγύης με το κίνημα των ΗΠΑ ετοιμάζονται και σε άλλες πόλεις. Στο Λονδίνο συγκέντρωση έξω από την Αμερικάνικη Πρεσβεία στις 20 Γενάρη καλεί η κίνηση **Stand Up to Racism**.

Ο Τράμπ “είναι αυτός που καλεί σε γενική απαγόρευση της εισόδου των μουσουλμάνων στις ΗΠΑ”, αναφέρει το κάλεσμα. «Έχει πει ότι ‘η τεμπελιά είναι γνώρισμα των μαύρων’, περιγράφει τους Μεξικανούς μετανάστες ως “εγκληματίες” και “βιαστές”, και συναίνεσε στην επίθεση στους ακτιβιστές του κινήματος “Οι ζωές των μαύρων μετράνε” σε διαδήλωση. Έχει επίσης πει ότι οι γυναίκες που κάνουν έκτρωση θα πρέπει να “τιμωρούνται” και προσπάθησε να υποβαθμίσει τη σοβαρότητα της σεξουαλικής βίας, περιφρονώντας τις μαρτυρίες των γυναικών για σεξουαλική βία ως “κουβέντα των αποδυτηρίων”. Ο πιο ισχυρός αξιωματούχος του κόσμου θα είναι επίσης τώρα και αρνητής της κλιματικής αλλαγής, θέτοντας σε άμεση απειλή για την επιβίωση μεγάλων τμημάτων της ανθρωπότητας, που οι παγκόσμιες θερμοκρασίες απειλούν να προκαλέσουν κλιματικό χάος. Τα αποτελέσματα της προεδρίας Τραμπ θα έχουν αισθητές επιπτώσεις σε όλο τον κόσμο, καθώς ο ρατσισμός και ο σεξισμός κανονικοποιείται μέσω της φωνής του πιο ισχυρού και ορατού ανθρώπου στον κόσμο».

24/1/16 διαδήλωση ενάντια στο φράχτη του Έβρου στις Καστανιές

Όλοι στο Σύνταγμα 21/1

Μετά την επιτυχία των ημερών δράσης που έγιναν σε δεκάδες γειτονιές και πόλεις σε όλη την Ελλάδα, η ΚΕΕΡΦΑ καλεί σε συγκέντρωση στο Σύνταγμα στις 21 Γενάρη κλιμακώνοντας τη δράση του αντιρατσιστικού - αντιφασιστικού κινήματος. Η συγκέντρωση στο Σύνταγμα γίνεται σε αλληλεγγύη με το κίνημα των ΗΠΑ που θα διαδηλώνει εκείνες τις ημέρες στην ορκωμοσία του Τραμπ, στέλνοντας το μήνυμα της διεθνιστικής πάλης “για ένα κόσμο χωρίς ρατσισμό, νεοναζι και πολέμους”. Κομμάτι αυτής της μάχης είναι η πάλη για να μπουν στη φυλακή οι δολοφόνοι της Χρυσής Αυγής στην Ελλάδα. Την Τρίτη 17 Γενάρη η ΚΕΕΡΦΑ καλεί συγκέντρωση στις 8.30πμ στο Εφετείο της Αθήνας, τιμώντας τη μνήμη του δολοφονημένου Σαχζάτ Λουκμάν από χρυσαυγίτες στις 17 Γενάρη 2013, στα Πατρώνα.

Εκείνες τις ημέρες θα συμπληρώνεται ένας χρόνος από τη μεγαλειώδη κινητοποίηση που έγινε στον Έβρο στις 23-24 Γενάρη του 2016, που κατάφερε να κερδίσει με την πλευρά του αιτήματος “γκρεμίστε τους φράχτες, ανοίξτε τα σύνορα. Καλοδεχούμενοι οι πρόσφυγες”, ένα πλατύ φάσμα συνδικάτων, φοιτητικών συλλόγων, κινήσεων αλληλεγγύης από όλη την Ελλάδα. Η κινητοποίηση στον Έβρο έπαιξε ρόλο στο να κερδηθεί το εργατικό κίνημα και η νεολαία στην πάλη ενάντια στο ρατσισμό και στο κίνημα αλληλεγγύης στους πρόσφυγες και να απαιτήσει από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ άσυλο, στέγη, δικαιώματα και όχι στρατόπεδα συγκέντρωσης για τους πρόσφυγες και τους μετανάστες. Η περσινή κινητοποίηση ενάντια στο φράχτη του Έβρου, είχε γίνει σε συντονισμό με το αντιρατσιστικό κίνημα της Βρετανία και της Γαλλίας που την ίδια μέρα διαδήλωσαν στο Καλέ αλλά και της Τουρκίας, αναδεικνύοντας τη δύναμη της αλληλεγγύης και της ενότητας της εργατικής τάξης πέρα και πάνω από τα σύνορα. Φέτος ο αντιρατσιστικός συντονισμός φτάνει μέχρι την άλλη πλευρά του Ατλαντικού τις ίδιες τις ΗΠΑ.

“Στις 20-21 Γενάρη με αφορμή την

ορκωμοσία Τράμπ βγαίνει μαζικά το κίνημα στους δρόμους της Αμερικής για να δώσει μια μεγάλη προειδοποίηση”, αναφέρει το κάλεσμα της ΚΕΕΡΦΑ. “Υπάρχει μηδενική ανοχή στο νέο πληντάρχη των ΗΠΑ που υπόσχεται να χτίσει φράχτη εκατοντάδων χιλιομέτρων για να φράξει την είσοδο στους φτωχούς μετανάστες. Μηδενική είναι η ανοχή στις σφαίρες αστυνομικών που αφαιρούν ζωές μαύρων. Μηδενική είναι και η ανοχή για την πολιτική επίδειξης ισχύος για την επιβολή της ηγεμονίας στους ανταγωνιστές με απειλή απλώματος των αιματοβαμμένων επεμβάσεων στην Μ. Ανατολή και το Αφγανιστάν στον Ειρηνικό Ωκεανό. Είμαστε στο πλευρό τους!”

Φράχτες

Ξέρουμε καλά τι σημαίνουν οι φράχτες στην Ευρώπη από τον Έβρο μέχρι το Καλαί. Ένα χρόνο μετά τις μεγαλειώδεις διαδηλώσεις στον Έβρο, όταν χιλιάδες πολιορκήσαμε τα σύνορα ζητώντας να ανοίξουν, δυστυχώς ο φόρος αίματος μεγάλωσε στην Μεσόγειο, με τους 4750 πνιγμένους πρόσφυγες. Η FRONTEX και το NATO πνίγουν πρόσφυγες που επιχειρούν να ξεφύγουν από το ρημαγμένο Χαλέπι και την Μοσούλη.

Την ίδια ώρα η ισλαμοφοβία απλώνει την σκιά της στην Ευρώπη με τις επιθέσεις αυτοκτονίας στην Γαλλία και την Γερμανία να υπενθυμίζουν τραγικά τις συνέπειες από την εμπλοκή των δυτικών δυνάμεων στις ιμπεριαλιστικές εκστρατείες στην Μ. Ανατολή.

Συγκεντρώσεις στις 21/1 τη μέρα ορκωμοσίας του Ντόναλντ Τραμπ:

Αθήνα: Σύνταγμα 4μμ
Θεσσαλονίκη: Αγ. Βενιζέλου 12μες
Ξάνθη: κεντρική πλατεία 6μμ
Γιάννενα: Περιφέρεια 1μμ
Βόλος: πλατεία Αγίου Νικολάου 12μες
Πάτρα: πλατεία Γεωργίου 11πμ
Χανιά: πλατεία Αγοράς 11.30πμ
Ηράκλειο: Λιοντάρια 12μες

Σε αυτό το έδαφος οι φασίστες επιχειρούν να κα-ρπωθούν την αγανάκτηση που δημιουργούν οι πολιτικές λιτότητας και φτώχειας των κυβερνήσεων για χάρη των κερδών των τραπεζιτών. Πατάνε πάνω στις ξεδιάντροπες ρατσιστικές επιλογές των κυβερνήσεων που έκλεισαν τα σύνορα, άνοιξαν στρατόπεδα συγκέντρωσης αναβιώνοντας χιτλερικές πρακτικές του μεσοπολέμου, αποφασίζουν μέτρα ακόμη και για το πώς θα ντύνονται στους δρόμους και τις παραλίες οι μουσουλμάνες γυναίκες, απαλλοτριώνουν ακόμη και τα τιμαλφή των προσφύγων στην Δανία.

Δίνουμε την μάχη για να ηττηθούν οι ρατσιστικές πολιτικές της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ-ΑΝΕΛ που έχτισε εσωτερικά σύνορα στα νησιά του Αιγαίου εγκλωβίζοντας τους πρόσφυγες και απέκλεισε σε στρατόπεδα συγκέντρωσης χιλιάδες έξω από τις πόλεις ακόμη και σε σκηνές κάτω από τα χιόνια και μέσα στις λάσπες. Διεκδικούμε ανοιχτά σύνορα και ανοιχτές πόλεις για όλους, με όλα τα προσφυγόπουλα ενταγμένα ισότιμα στα σχολεία και με όλους να έχουν πρόσβαση στην δημόσια Υγεία. Μαζικές προσλήψεις τώρα σε σχολεία, δήμους και νοσοκομεία για να έχει το Δημόσιο την πρόνοια για τους πρόσφυγες και όχι οι ΜΚΟ που ξεζουμίζουν τους εργαζόμενους και παρέχοντας υποβαθμισμένες υπηρεσίες, απαράδεκτη σίτιση. Να μπει τέλος στην ομηρία των εργαζομένων στις ΜΚΟ και την εργοδοτική τρομοκρατία. Να μπει τέλος στον αντιδημοκρατικό αποκλεισμό εισόδου στα στρατόπεδα συγκέντρωσης των αλληλέγγυων.

Δίνουμε την μάχη για να πάνε φυλακή οι δολοφόνοι νεοναζι της Χρυσής Αυγής. Η ναζιστική συμμορία δεν εκδημοκρατίζεται, τσακίζεται!

Προετοιμάζουμε έτσι με το καλύτερο τρόπο τη διεθνή κινητοποίηση κατά του ρατσισμού και του φασισμού στις 18 Μάρτη 2017 με συμμετοχή κινημάτων από την Ευρώπη, τις ΗΠΑ και την Αυστραλία και σε δέκα πόλεις σε όλη την Ελλάδα.

Όλοι και όλες στο Σύνταγμα στις 21 Γενάρη!”

Κατερίνα Θωίδου

Η ΔΙΚΗ ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ

«Τα τάγματα εφόδου είναι η Χρυσή Αυγή στην πράξη»

Συνεχίστηκε στη δίκη της Χρυσής Αυγής στις 22/12/16 (112η δικάσιμος) η κατάθεση του μάρτυρα Ν. Ζύμαρη, θύματος της επίθεσης στους συνδικαλιστές του Περάματος τον Σεπτέμβριο του 2013. Στην τρίτη μέρα της εξέτασής του ο μάρτυρας, απαντώντας στις ερωτήσεις της υπεράσπισης, κατέδειξε την εγκληματική δράση της Χρυσής Αυγής και το πώς αυτή δεν αναιρείται, αλλά υποβοηθάται από τις «νόμιμες» πτυχές της οργάνωσης. Τόνισε επίσης πολλές φορές ότι το κόμμα και η εγκληματική οργάνωση είναι «το ένα και το αυτό».

Όπως και στους προηγούμενους έξι μάρτυρες η υπεράσπιση προσπάθησε να αποδομήσει την κατάθεση του Ν. Ζύμαρη με αμφισβήτηση της σοβαρότητας του τραυματισμού του και της ανθρωποκτόνας πρόθεσης των ταγμάτων εφόδου. Στην ερώτηση «γιατί το τάγμα εφόδου να μη σας χτυπήσει στο κεφάλι; Γιατί στο ισχίο;» απάντησε «Πήγαιναν για το κεφάλι. Πήγαν να μας σκοτώσουν». Τόνισε επίσης: «πίστευαν ότι είχαν πετύχει τη δολοφονία. Δεν είναι πάντα ακαριαίος ο θάνατος. Ο γίγαντας ο Φύσσας ήταν όρθιος ώρα». Αργότερα, σε ερώτηση για την ηλικία των επιτιθέμενων (σε μια προσπάθεια υποτίμησης της ισχύος του τάγματος, ο συνήγορος υπεράσπισης αναφέρθηκε σε «παιδάκια 17, 18 και 19 ετών», «16χρονα παιδιά» και «πιτσιρικάδες»), είπε: «Δεν είδα 16χρονα. Είδα ανθρώπους έτοιμους να σκοτώσουν».

Η υπεράσπιση έκανε επίσης την απόπειρα να αμφισβητήσει το ακαταδίωκτο που, κατά κοινή ομολογία των

19/9/16 Αντιφασιστική συγκέντρωση έξω από το Εφετείο

περισσότερων από τους μάρτυρες, απολάμβανε η Χρυσή Αυγή ειδικά την περίοδο 2012-2013. Στην ερώτηση «Αφού ο Πανταζής είχε διωχθεί από το 2012, είχε απολογηθεί, είχε προτείνει μάρτυρες, πού το είδατε το ακαταδίωκτο;» απάντησε «Το 2013 κυκλοφορούσε ελεύθερος. Διώχθηκε για την επίθεση στους ψαράδες. Αφέθηκε ελεύθερος και το ξανάκανε».

Κανένας διαχωρισμός

Για τη σχέση των ταγμάτων εφόδου με τη Χρυσή Αυγή σαν κόμμα, ο μάρτυρας τόνισε πολλές φορές ότι δεν κάνει κανένα διαχωρισμό. «Τα τάγματα εφόδου είναι η Χρυσή Αυγή στην πράξη», είπε χαρακτηριστικά.

Σε σχέση με τους «νόμιμους» μαν-

δύες της ναζιστικής οργάνωσης, είπε: «Στις εκλογές επιδιώκουν ψήφους, οι εντολές για παράνομες πράξεις δεν αναιρούν αυτή την επιδίωξη. Με τη βία, τα τάγματα βοηθούν τη Χρυσή Αυγή να πάρει την εξουσία, όπως είχαν βοηθήσει τους Ναζί» και «Τα τάγματα εφόδου μπορεί να κάνουν από δολοφονία μέχρι μοίρασμα τροφίμων. Δεν αναιρεί το ένα το άλλο», ενώ χαρακτήρισε «τάγματα εφόδου σε κατάσταση ηρεμίας» τους χρυσαυγίτες που μοιράζουν φέιγ-βολάν στις λαϊκές αγορές. Συνόψισε: «η Χρυσή Αυγή εκμεταλλεύεται κάποια νόμιμα μέσα, αλλά έχει και παράνομα», ενώ αργότερα πρόσθεσε, απαντώντας στη σχετική ερώτηση, ότι «σκοπός της είναι

να κάνει εγκλήματα».

Για τη ναζιστική ιδεολογία και πώς αυτή οδηγεί σε αυτόν τον κύριο σκοπό, είπε: «Είναι ναζιστική οργάνωση γιατί έχει αυτή την ιδεολογία. Θέλει να καθαρίσει αντιφασίστες, μετανάστες, κομμουνιστές, ανάπηρους...». Του ζητήθηκε να εξηγήσει την τελευταία φράση και πρόσθεσε: «Έχω διαβάσει τι λένε για τους ανάπηρους και έχω ανατριχιάσει. Στην ουσία ευθανασία θέλουν και το ντύνουν με ένα μανδύα 'οι κακόμοιροι να μην ταλαιπωρούνται'».

Παρόλο που στόχος των ερωτήσεων της υπεράσπισης ήταν να φανεί

μικρότερη η σχέση των ηγετικών στελεχών της οργάνωσης με τις εγκληματικές πράξεις, ο μάρτυρας επέμεινε στα όσα είχε πει στην προηγούμενη δικάσιμο. Μεταξύ άλλων, ξανατόνισε ότι η φράση του **Κασιδιάρη** ότι «η Ζώνη θα λειτουργήσει υπό την αιγίδα της Χρυσής Αυγής» είναι απειλή. Επίσης, ότι ο **Λαγός** περιέγραψε σε μηνύματα σε άλλους χρυσαυγίτες την επίθεση, γνωρίζοντας πολύ καλά την εξέλιξη της, καθώς και ότι ο **Μπούκουρας** σε βίντεο στο στρατόπεδο συγκέντρωσης της Κορίνθου φαίνεται «να επιθεωρεί το τάγμα εφόδου και να δίνει στρατιωτικό παράγγελμα».

Από τη μεριά της υπεράσπισης δεν έλειψαν και πάλι οι επικλήσεις στη θεωρία των δύο άκρων (πχ ρωτώντας για τις περιφρουρήσεις στις πορείες, για σύμβολα άλλων οργανώσεων κλπ), η προσπάθεια ποινικοποίησης του συνδικαλισμού («μήπως για την πτώση του όγκου εργασίας το 2008 στη Ζώνη ευθύνεται η συμπεριφορά κάποιων προσώπων; Οι απεργίες πχ;») και η επανάληψη παραπλανητικών και άσχετων ερωτήσεων. Η υπεράσπιση κατέφυγε αρκετές φορές σε φωνές προς το μάρτυρα και εντάσεις με τους συνηγούς της πολιτικής αγωγής, με αποτέλεσμα δύο διακοπές.

Η δίκη συνεχίζεται την Τρίτη 10/1 στο Εφετείο, όπου θα ξεκινήσει την κατάθεσή του ο επόμενος μάρτυρας Θεόδωρος Τηλιακός.

Αφροδίτη Φράγκου

Οι ημερομηνίες για το Γενάρη είναι: 10/1, 16/1, 17/1, 24/1 και 25/1 στο Εφετείο και 12/1, 19/1, 20/1 και 26/1 στον Κορυδαλλό

Το μπαλάκι της απόφασης για το θέμα της τηλεοπτικής μετάδοσης της δραστηριότητας της Χρυσής Αυγής πετάει το ΕΣΡ στην ΕΡΤ και αντιστρόφως.

Τον περασμένο Νοέμβριο η **Β. Γεωργιάδου**, αναπληρώτρια καθηγήτρια Πολιτικής Επιστήμης στο Πάντειο Πανεπιστήμιο, ο **Λ. Παπαγιαννάκης**, αντιδήμαρχος Αθηναίων, ο **Κ. Παπαϊωάννου**, τέως γενικός γραμματέας Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και ο **Δ. Χριστόπουλος**, πρόεδρος της Διεθνούς Ομοσπονδίας Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, έστειλαν επιστολή στην ΕΡΤ ζητώντας να σταματήσει η προβολή των φασιστών.

Αφορμή ήταν η προβολή της τελευταίας συνεδρίασης της κοινοβουλευτικής ομάδας της ναζιστικής οργάνωσης κατά την οποία ο Μιχαλολιάκος ουσιαστικά κάλυψε τους επιτιθέμενους σε πρόσφυγες στη Χίο. Η επιστολή ήταν η συνέχεια των κινητοποιήσεων της **ΚΕΕΡΦΑ** και της **ΠΟΣΠΕΡΤ** για το σταμάτημα της μετάδοσης των ναζιστικών φιεστών της Χρυσής

Όχι προβολή των νεοναζί στην ΕΡΤ

Αυγής από τη δημόσια τηλεόραση. Αντί για απάντηση, η ΕΡΤ απεύθυνε ερώτημα στο ΕΣΡ προκειμένου να αποφασίσει για το ζήτημα.

Στην πραγματικότητα αρνήθηκε να πάρει μια απόφαση και, περιχαρακωμένη πίσω από την «αντίφαση» που δημιουργείται από την αρχή της πολυφωνίας και την πρόβλεψη στον ιδρυτικό νόμο της ΕΡΤ περί μη προβολής από αυτήν ρητορικής ρατσιστικού ή φυλετικού μίσους, μετέθεσε την απόφαση στο ΕΣΡ. Το πόσο υποκριτική είναι αυτή η στάση είχε καταδείξει με την πρότασή του ο **Δ. Ψαρράς**, δημοσιογράφος, σε εκδήλωση της Πολιτικής Αγωγής με θέμα τη δίκη της Χρυσής Αυγής: «Υπάρχουν πολλοί τρόποι να δείξει η ΕΡΤ τα αντιναζιστικά της αντανάκλαστικά. Κάθε μέρα που υπάρχει δικάσιμος, να έχει ενημερωτική εκπομπή μίας ώρας στην οποία θα αναπαράγεται αναλυτικά το περιεχόμενο της διαδικασίας. Αν δεν το κάνει, θα αποδειχτεί ότι οι δι-

καιολογίες της είναι προσχηματικές».

Από την άλλη πλευρά, το ΕΣΡ στο παρελθόν, όσον αφορά στη ρητορική της Χρυσής Αυγής, όχι μόνο δεν έχει επιδείξει αντιρατσιστικά ή αντιναζιστικά αντανάκλαστικά, αλλά έχει επιδοθεί σε μια σειρά συστάσεις και πρόστιμα στα κανάλια επειδή δεν την προβάλλουν αρκετά.

Στις 20/12 η νέα σύνθεση του ΕΣΡ αποφάσισε ότι η ΕΡΤ έχει υποχρέωση να τηρεί έναντι των κοινοβουλευτικών κομμάτων την αρχή της αναλογικής ισότητας κατά την παρουσίαση ειδήσεων σχετικών με την πολιτική τους δραστηριότητα. Σε σχέση με τη μη προβολή ρατσιστικού και ξενοφοβικού λόγου, η απόφαση που εξέδωσε αναφέρει: «απόκειται στην έμφρονα κρίση καθενός εκ των αρμοδίων για την εφαρμογή των νόμων οργάνων να εκτιμήσουν αν κάποια συγκεκριμένη συμπεριφορά σε συγκεκριμένη περίπτωση εμπίπτει ή όχι στις ανω-

τέρω ή σε άλλες ποινικές διατάξεις και να πράξει αναλόγως». Ο αντιπρόεδρος του ΕΣΡ **Ρ. Μορώνης** δήλωσε ότι αυτό μπορεί να επιτευχθεί με μαγνητοσκόπηση.

Αυτή η διαρκής μετάθεση ευθυνών είναι αντανάκλαση της συνολικής καταστάσεως της κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ προς το ξέπλυμα των ναζιστών. Μόνη απάντηση στην απραγία της διοίκησης της ΕΡΤ είναι το κίνημα που έχει ήδη δείξει την αντίθεσή του στην προβολή και που παλεύει για τη δίκη-καταδίκη των φασιστών. Πρέπει η ΕΣΗΕΑ και η ΠΟΕΣΥ να απαιτήσουν να σταματήσει η προκλητική προβολή των νεοναζί από την ΕΡΤ, όπως απαιτεί η κοινωνία, και να πρωτοστατήσουν στην καμπάνια για την καταδίκη των δολοφόνων της Χρυσής Αυγής. Οι εργαζόμενοι που πάλεψαν για μια άλλη δημόσια τηλεόραση ενάντια στο μαύρο, μπορούν και να τη διασφαλίσουν.

Σε όλο το 2016, οι υποχωρήσεις και οι συμβιβασμοί όσον αφορά τη μνημονιακή προσαρμογή της κυβέρνησης διαδέχονταν η μία την άλλη κι αυτό σήμαινε περισσότερες επιθέσεις εις βάρος των εργαζομένων. Ασφαλιστικό, συμφωνία ΕΕ – Τουρκίας για τους πρόσφυγες, ιδιωτικοποιήσεις, περικοπές. Κι ο απολογισμός δείχνει ότι πέρα από τις κυβερνητικές μεγαλοστομίες για το *success story* του Τσίπρα, αυτό που μένει είναι οι επιθέσεις της χρονιάς που πέρασε, το *μαγείρεμα των νέων μέτρων εν όψει της δεύτερης αξιολόγησης και η προσπάθεια για έναν “έντιμο συμβιβασμό”*. *Κι έχουμε δει τι σημαίνουν αυτοί οι “έντιμοι συμβιβασμοί”*. *Ο κόσμος όμως δεν το έβαλε κάτω. Ξανά και ξανά βγήκε στους δρόμους, απήργησε, πάλεψε ενάντια στα μνημόνια και τα μέτρα τους. Η γενική απεργία της 8ης Δεκέμβρη ένωσε όλες τις μάχες, γράφοντας τον επιλογο μιας ακόμα αγωνιστικής χρονιάς. Προφανώς σε 2 σελίδες δεν χωράνε όλες. Γυρνώντας προς τα πίσω προσπαθούμε να θυμηθούμε τις βασικότερες από αυτές.*

Ασφαλιστικό

Η μεγάλη μάχη που σημάδεψε τους πρώτους μήνες του 2016 ήταν αυτή ενάντια στο ασφαλιστικό - σφαγείο που ετοίμαζαν κυβέρνηση και δανειστές που, μεταξύ άλλων, προβλέπει μεγάλες περικοπές σε συντάξεις κι επιδόματα και αύξηση των ορίων ηλικίας. Στις 16/1 έγινε το πρώτο μεγάλο εργατικό συλλαλητήριο του 2016 ενάντια στο ασφαλιστικό του Κατρούγκα-λου.

Λίγες μέρες μετά, στις 20 και 21 Γενάρη (και ξανά τα διήμερα 27 και 28/1, 4 και 5/2) οι **ναυτεργάτες** θα ακινητοποιούσαν τα καράβια με 48ωρη απεργία, ενώ οι εργαζόμενοι του **NAT**, του ταμείου των ναυτικών βρισκόταναν ήδη σε απεργία διαρκείας. Δεν ήταν οι μόνοι. Τις ίδιες μέρες οι **δικηγόροι** ξεκίνησαν πολύμηνη αποχή διαρκείας στο πλαίσιο της οποίας πραγματοποίησαν μαζικά συλλαλητήρια μαζί με **γιατρούς, μηχανικούς** κι άλλες επαγγελματικές ομάδες. Ο πρώτος μήνας του 2016 έκλεισε με μαζικές καταλήψεις στα δημαρχεία, πολυήμερη απεργία στα **Ελληνικά Πετρέλαια** και τα τρακτέρ των αγροτών στα μπλόκα των εθνικών οδών.

Έτσι ήρθε η πανεργατική της **4ης Φλεβάρη**. Η τρίτη γενική απεργία μέσα σε τρεις μήνες και όπως αποδείχτηκε η πιο μαζική πανεργατική των τελευταίων χρόνων. Από τον Φλεβάρη του 2012 είχε να δει τέτοια λαοθάλασσα το κέντρο της Αθήνας.

Δεκάδες χιλιάδες πλημμύρισαν τις μικρές και μεγάλες πόλεις ακόμα και χωριά και μικρά νησιά. Από την Ξάνθη, μέχρι το Ηράκλειο και από τα Γιάννενα μέχρι τη Λέσβο.

Η απεργία της 4ης του Φλεβάρη, σε συνδυασμό με τις απεργιακές μάχες που δίδανε όλο αυτό το διάστημα ναύτες, συμβασιούχοι δημοτικοί υπάλληλοι, εργαζόμενοι στα ΜΜΕ, αγρότες κλπ, ερχόταν να επιβεβαιώσει την εκτίμηση ότι η επανεκλογή του ΣΥΡΙΖΑ στην κυβέρνηση λίγους μήνες πριν, δεν σήμαινε τον εφσραχισμό και την ανάθεση αλλά έναν νέο γύρο συγκρούσεων με τα μνημόνια και τις πολιτικές τους.

Η επιτυχία της 4ης Φλεβάρη έδωσε ώθηση σε μια σειρά κλάδους να βγουν σε νέες κινητοποιήσεις. Οι υγειονομικοί

απεργούν και διαδηλώνουν μαζικά στις 18/2. Οι **λιμενεργάτες** συνέχισαν με απεργίες ενάντια στο ξεπούλημα του λιμανιού. Απεργιακές κινητοποιήσεις πραγματοποιήσαν και οι συνάδελφοί τους στο κομμάτι που έχει πάρει η **Cosco**. Οι εργαζόμενοι στα **ΜΜΕ** μπαίνουν κι αυτοί στη μάχη για την υπεράσπιση των ταμείων τους με 48ωρες απεργίες. Σε αρκετές περιπτώσεις οι απεργοί αναγκάζονται να παρέμβουν στα τυπογραφεία για να μη σπάσει η απεργία. Οι εκπαιδευτικοί απεργούν στα μέσα του Απρίλη διεκδικώντας μαζικές και μόνιμες προσλήψεις.

Οι συνδικαλιστικές ηγεσίες των **ΓΣΕΕ** κι **ΑΔΕΔΥ** όμως, αντί να κλιμακώσουν με πανεργατικές απεργίες αμέσως μετά την 4η Φλεβάρη και να αναγκάσουν σε υποχώρησι την κυβέρνηση στο ζήτημα του ασφαλιστικού, έδωσαν όλο το χρόνο στην απέναντι πλευρά, περιμένοντας τις δικές της πρωτοβουλίες. Έτσι έφτασε το νομοσχέδιο να ψηφιστεί στις αρχές Μάη μια βδομάδα μετά το Πάσχα. Ο **Συντονισμός Ενάντια Μνημόνια** αμέσως μετά την επιτυχία της 4/2 επέμενε σε άμεση κλιμάκωση με 48ωρη γενική απεργία. Η ΑΔΕΔΥ έφτασε στις 7/4 να πραγματοποιήσει απεργία στο δημόσιο. Αντίστοιχα και το **ΠΑΜΕ** αρκέστηκε σε μια πολύμηνη προπαγάνδισή μιας αόριστης 48ωρης απεργίας όταν κατεπείθι το νομοσχέδιο στη Βουλή, γραμμή που ούτως ή άλλως ακολουθούσε η συνδικαλιστική γραφειοκρατία.

Τις μέρες που ψηφίζονταν το ασφαλιστικό, η αδράνεια έσπασε, με τριήμερη γενική απεργία 6-8 Μάη. Την παραμονή του απεργιακού τριημέρου δεκάδες δημαρχεία καταλήφθηκαν από τους εργαζόμενους των **ΟΤΑ**. Την τρίτη μέρα – ημέρα ψήφισης του νομοσχεδίου – η κυβέρνηση χρειάστηκε να προχωρήσει στη μαζική χρήση δακρυγόνων, για να αδειάσει την πλατεία Συντάγματος από τις χιλιάδες των διαδηλωτών και να μπορέσει ανενόχλητη μέσα στο κτίριο της βουλής να εξασφαλίσει τους 153 «πρόθυμους» που ψήφισαν το ασφαλιστικό τερατοσύρηγμα. Οι ναυτεργάτες συνέχισαν απεργώντας μέχρι τις 10 Μάη. Ο κλάδος βρέθηκε ξανά σε απεργία μέσα στη χρονιά με πιο πρόσφατη την 9ήμερη απεργία του Δεκέμβρη.

Η μάχη του ασφαλιστικού δεν σταμάτησε με την ψήφιση του νομοσχεδίου. Το

Το 2016 στην Ελλάδα

Μια χρονιά γεμάτη μάχες

επόμενο διάστημα οι συνταξιούχοι θα πλημμυρίσουν ξανά και ξανά τους δρόμους ενάντια στις περικοπές των συντάξεών τους, φτάνοντας στο τεράστιο συλλαλητήριο της 15ης Δεκέμβρη, διεκδικώντας πλήρη αποκατάσταση των συντάξεων

Ιδιωτικοποιήσεις

Η μνημονιακή κατακάλυα του ΣΥΡΙΖΑ τη χρονιά που πέρασε σήμαινε και κλιμάκωση της κυβερνητικής προσπάθειας για ιδιωτικοποιήσεις κι ξεπουλήματα. Τέλος Μάη ψήφισε ένα πολυνομοσχέδιο – ντροπή που κομμάτι του (μαζί με τον περιβόητο “κόφτη”) ήταν το πέρασμα ενός τεράστιου μέρους της δημόσιας περιουσίας στο νέο Υπερταμείο των ιδιωτικοποιήσεων, συμπεριλαμβανομένων των συγκοινωνιών της Αθήνας, του ΟΣΕ και των ταχυδρομείων. Οι εργαζόμενοι υποδέχτηκαν το πολυνομοσχέδιο με ένα απεργιακό τετραήμερο που ξεκίνησε με διήμερη απεργία σε **εφορίες, τελωνεία** και **υπουργείο Οικονομικών**, συνεχίστηκε με απεργία στις **συγκοινωνίες** της Αθήνας και απεργίες στα λιμάνια και κορυφώθηκε με απεργιακό συλλαλητήριο στο Σύνταγμα στις 22/5. Οι αντιδράσεις δεν έμειναν εκεί.

Στις συγκοινωνίες ακολούθησε πραγματικός ξεσηκωμός με χιλιάδες εργαζόμενους να συμμετέχουν στις πλέον μαζικές συνελεύσεις των τελευταίων χρόνων, στις 26 Μάη. Σε όλες ακούγονταν φωνές που ζηταγαν πραγματική απεργιακή κλιμάκωση και συντονισμό. Έπρεπε να επιστρατευτούν τα τερτίπια των γραφειοκρατών για να μην μπει διαρκές απεργιακό χειρόφρενο στο σύνολο των ΜΜΜ. Στη ΣΤΑΣΥ δεν μπόρεσαν να αποφύγουν την πραγματοποίηση σειράς στάσεων εργασίας όλο τον Ιούνη. Το ίδιο και στον **ΟΣΕ**, που η ιδιωτικοποίηση της ΤΡΑΙΝΟΞΕ και της ΕΕ-ΣΤΥΥ, ήταν η αφορμή για τους εργαζόμενους να ξεκινήσουν στάσεις εργασίας μέ-

Κλεισίματα κι απολύσεις

Τα κανόνια δεν σταμάτησαν να βαράνε τη χρονιά που πέρασε. Ηλεκτρονική Αθηνών, Άθενες Λήδρα, Μαρινόπουλος ήταν ίσως τα πιο τρανταχτά. Στο **Άθενες Λήδρα**, γνωστό ξενοδοχείο όπου η εργοδοσία αποφάσισε το ξαφνικό λουκέτο, οι εργαζόμενοι ξεκίνησαν επίθεση εργασίας με διαρκή παρουσία στο χώρο για την περιφρούρησή του, προκειμένου να αποπλη-

ρωθούν τα δεδουλευμένα και να διασφαλιστούν οι θέσεις εργασίας.

Στην ιδιωτική Υγεία, οι επιθέσεις σημαίνουν λουκέτα, απληρωσιά, απολύσεις, επίθεση στις ΣΣΕ. Η απεργία την 1η του Ιούλη σε όλο τον κλάδο στέλνει το μήνυμα της αντίστασης που θα ξεδιπλωθεί στη συνέχεια σε μια σειρά κλινικές όπως η **Ευρωκλινική**, το **Νέον Αθηναίον** κι ο **Κυανούς Σταυρός**.

Στην περίπτωση των σουπερμάρκετ του **Μαρινόπουλου**, η αίτηση ένταξης της επιχείρησης στο άρθρο 99, προκάλεσε ένα τεράστιο σοκ στην αγορά αλλά και το ξέσπασμα ενός μεγάλου αγώνα από τη μεριά των εργαζομένων. Με οργάνωση από τα κάτω, συγκρότηση επιτροπών αγώνα στα καταστήματα, συντονισμό μεταξύ τήριου σε **ΕΥΔΑΠ, ΕΥΑΘ** και άλλες 6 ΔΕΚΟ, συμπεριλαμβανομένων της **ΔΕΗ**, των **Κτιριακών Υποδομών** κ.α. Οι εργαζόμενοι της ΕΥΔΑΠ σηκώνουν αμέσως το γάντι με απεργιακό πενήτημο που θα κορυφωθεί με συλλαλητήριο στο Σύνταγμα στις 27/9. Από τότε ξεκινάει μια μεγάλη καμπάνια ενάντια στο ξεπούλημα του νερού που περιλαμβάνει πολλούς σταθμούς, με πιο πρόσφατη τη συγκέντρωση έξω από το Χρηματοστήριο Αθηνών στις 23/12. Κεντρικός στην καμπάνια είναι ο ρόλος της αριστερής αγωνιστικής παράταξης του ΣΕ-ΚΕΣ ΕΥΔΑΠ και του Συντονισμού Ενάντια στα Μνημόνια.

Στη Βόρεια Ελλάδα τον καιρό που οι εργάτες της **Κοκα Κόλα** στη Θεσσαλονίκη συμπλήρωναν 1000 μέρες αγώνα, οι συνάδελφοί τους από τα **Λιπάσματα** του Λαυρεντιάδη στην Καβάλα με σύνθημα “ΒΦΛ ανοιχτή ο Λαυρεντιάδης φυλακή”, ξεκινούν έναν πολύμηνο αγώνα ενάντια στις απολύσεις, που περιλαμβάνει τρεις μήνες απεργίας, διαδηλώσεις σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη και Καβάλα και μια εντυπωσιακά μαζική παρουσία στο συλλαλητήριο της **ΔΕΘ**.

Το ζήτημα των λουκέτων και των μαζι-

κών απολύσεων ανοίγει ακόμα μια φορά και στον πολύπαθο χώρο των ΜΜΕ, με τη διαδικασία της αδειοδότησης των καναλιών που ξεκινάει η κυβέρνηση και απειλεί να στείλει στην ανεργία πολλές εκατοντάδες εργαζόμενους. Τα σωματεία των ΜΜΕ, κυρίως αυτά των τεχνικών, θα απαντήσουν με απεργίες και συγκεντρώσεις όλο το διάστημα που κρατάει το ζήτημα.

Προσλήψεις και χρηματοδότηση

Εργαζόμενοι στα δημόσια νοσοκομεία και σχολεία συνέχισαν όλο το 2016 την πάλη για μαζικές προσλήψεις και γενναία αύξηση της χρηματοδότησης σε Υγεία και Παιδεία.

Οι **υγειονομικοί** με πρωτοπόρο το ρόλο του **Συντονιστικού των Νοσοκομείων** βρέθηκαν στην πρώτη γραμμή της μάχης ενάντια στο ασφαλιστικό δένοντας την αντίθεση στο νόμο Κατρούγκαλου με τα αιτήματα ενάντια στην κατάρρευση του ΕΣΥ. Ταυτόχρονα πήραν τη σκυτάλη των κινητοποιήσεων από τους δημοτικούς υπαλλήλους γύρω από το ζήτημα των συμβασιούχων, διεκδικώντας μόνιμη και σταθερή εργασία για όλους, με κινητοποιήσεις καθαριστριών, φυλάκων και άλλων εργαλαβικών εργαζομένων έξω από το υπουργείο Υγείας. Και συνέχισαν τις απεργιακές κινητοποιήσεις μετά την ψήφιση του ασφαλιστικού διεκδικώντας τη διάσωση των δημόσιων νοσοκομείων. Πρώτα στις 12 Μάη με στάση εργασίας, συνεχίζοντας στις 8 Ιούνη με πανυγειονομική απεργία και πανελλαδικό συλλαλητήριο. Την ίδια μέρα απεργούν οι εκπαιδευτικοί και οι εργαζόμενοι της ΣΤΑΣΥ. Όλοι μαζί ενώνονται σε ένα μεγάλο συλλαλητήριο στο κέντρο της Αθήνας.

Τα νοσοκομεία θα απεργήσουν ξανά στις 29 Ιούνη και στις 14 Ιουλή δίνοντας μια μικρή γεύση από τις μεγάλες κινητοποιήσεις που φέρνει το φθινόπωρο. Μια

μέρα πριν τη ΔΕΘ, στις 9 Σεπτέμβρη κάνει την εμφάνισή του το Καραβάνι Σωτηρίας του ΕΣΥ, όπως ονομάζεται η επιτυχημένη απεργιακή διαδήλωση των εργαζομένων στα νοσοκομεία, που θα ξεκινήσει από τη Θεσσαλονίκη και θα εμφανιστεί με μαζικούς όρους ξανά τον επόμενο μήνα στην Αθήνα και τον μεθεπόμενο στην Πάτρα. Το Καραβάνι δίνει ξανά ραντεβού στους δρόμους της Λάριρας την 1η Φλεβάρη του νέου έτους.

Αντίστοιχες ήταν και οι μάχες των εκπαιδευτικών. Δεν ήταν λίγες οι φορές που ο δρόμος έξω από το υπουργείο Παιδείας στη Νερατζιώτισσα γέμισε με δασκάλους και καθηγητές διεκδικώντας να μην απολυθούν οι αναπληρωτές και να γίνουν μαζικές προσλήψεις στα σχολεία. Οι **ΔΟΕ** και **ΟΛΜΕ** απεργούν μαζί στις 15 Απρίλη και ακολουθούν μια σειρά συγκεντρώσεων και παραστάσεων διαμαρτυρίας που ανεβάζουν τους εκπαιδευτικούς στα...

κάγκελα του υπουργείου. Οι πιέσεις για κλιμάκωση, κυρίως από τη μεριά των αναπληρωτών και της αντικαπιταλιστικής αριστεράς του κλάδου, αναγκάζουν το συνέδριο της ΔΟΕ να αποφασίσει απεργία στο ξεκίνημα της νέας σχολικής χρονιάς. 10 χρόνια μετά την ιστορική απεργία διαρκείας των δασκάλων, το φάντασμα του 2006 πλανιέται ξανά πάνω από την κυβέρνηση. Παρότι ανακηρυγμένη από τον Ιούνη, η ομοιοπονδία συγκεκριμενοποιεί την ημερομηνία της απεργίας μόλις στις 31 Αυγούστου.Η απεργία πραγματοποιείται στις 15/9 αλλά η συνδικαλιστική ηγεσία αφήνει την οργάνωσή της στον αυτόματο πιλότο αποφεύγοντας με αυτό τον τρόπο τις πιέσεις για κλιμάκωση. Η μάχη θα συνεχιστεί με κινητοποιήσεις των εργαζόμενων στην τεχνική εκπαίδευση ενώ δεν θα πρέπει να ξεχάσουμε το συλλαλητήριο - σεισμό που πραγματοποιήσαν χιλιάδες μαθητές στις 7/11.

Αλληλεγγύη στους πρόσφυγες Στη φυλακή οι νεοναζί

Το τέλος του Γενάρη βρήκε εκατοντάδες αγωνιστές κι αγωνίστριες από όλη την Ελλάδα να βροντοφωνάζουν “Γκερίμστε τους φράχτες – ανοίξτε τα σύνορα”, στη διήμερη κινητοποίηση που οργάνωσε η ΚΕΕΡΦΑ στον Έβρο.

Ταυτόχρονα με τη μάχη του ασφαλιστικού, την άνοιξη του 2016, άνοιξε και η μάχη ενάντια στο ρατσιστικό μνημόνιο, τη συμφωνία που υπέγραψε η ΕΕ με την Τουρκία.

18 Μάρτη μπήκαν οι υπογραφές και βγήκε η ελληνική κυβέρνηση να το πανηγυρίσει. Η συμφωνία προβλέπει μεταξύ άλλων απελάσεις των προσφύγων που περνούν το Αιγαίο και περαιτέρω στρατιωτικοποίηση των συνόρων με τη συνδρομή του ΝΑΤΟ. Χιλιάδες πρόσφυγες παραμένουν σε στρατόπεδα συγκέντρωσης εξαιτίας αυτής της συμφωνίας.

Ακόμα και σήμερα που εξοργίζει το γεγονός ότι χιλιάδες πρόσφυγες, μανάδες και μικρά παιδιά, ζουν σε αντίκπηνα μέσα σε χιονισμένα στρατόπεδα συγκέντρωσης κι ο ορισμός της Τουρκίας ως “ασφαλούς τρίτης χώρα” άρα κατόλληλης για απελάσεις, μοιάζει με κακόγουστο ανέκδοτο, ο Μουζάλας επιμένει στη διατήρηση της συμφωνίας ως κόρης οφθαλμού.

Η απάντηση στην υπογραφή της συμφωνίας ήρθε την επόμενη μέρα στις 19 Μάρτη όπου δεκάδες χιλιάδες διαδήλωσαν σε Αθήνα, Θεσσαλονίκη και μια σειρά άλλες πόλεις της Ελλάδας ενώ δύσκολα μετρείται ο αριθμός των αγωνιστών κι αγωνιστριών που βγήκαν στους δρόμους σε όλο τον κόσμο. Παράλληλη με τη διεκδίκηση για ανοιχτά σύνορα ήταν και η μάχη που ξεδιπλώθηκε σε όλη τη χώρα για ανοιχτές πόλεις στους πρόσφυγες.

Το τεράστιο κύμα αλληλεγγύης που ξεδιπλώθηκε το 2015, συνεχίστηκε το 2016, τόσο στα νησιά, όσο και σε πολλές άλλες περιοχές. Αλληλεγγύη σήμαινε όχι μόνο τα χιλιάδες ειδή πρώτης ανάγκης που μαζεύε ο κόσμος, η βοήθεια που προσφερόταν από τοπικές πρωτοβουλίες αλληλεγγύης σε μέρη που κατασκήνωναν μαζικά οι πρόσφυγες. Σήμαινε και μαζικές κοινές διαδηλώσεις ντόπιων και προσφύγων, κινητοποιήσεις σε μια σειρά γεπτονίες προκειμένου να φιλοξενηθούν πρόσφυγες με δημόσια μέριμνα, αλλά και αγώνας για ελεύθερη πρόσβαση τους στη δημόσια Υγεία και Παιδεία. Τα σωματεία μαζί με την ΚΕΕΡΦΑ έπαιξαν κεντρικό ρόλο. Χαρακτηριστικό παράδειγμα τα εκατοντάδες προ-

σφυγόπουλα που γράφτηκαν στα σχολεία με πίεση των ιδίων των τοπικών ΕΛΜΕ και διδασκαλικών συλλόγων που στην κυριολεξία τα πήραν από το χέρι και τα πήγαν στο σχολείο. Κι όταν φασιστοειδή προσπάθησαν να βάλουν εμπόδια, η αλληλεγγύη εκφράστηκε με μαθητικές καταλήψεις και διαδηλώσεις όπως στο Περιστέρι και τα Χανιά αλλά και τοπικές αντιρατσιστικές συγκεντρώσεις έξω από τα σχολεία, όπως στον Κολωνό.

Αντίστοιχα στην Υγεία ξεδιπλώθηκαν πρωτοβουλίες όπως αυτή του σωματείου εργαζομένων στο Γεννηματάς που αποφάσισε την πραγματοποίηση επισκέψεων στους πρόσφυγες από συνεργεία γιατρών και νοσηλευτών εντός εργάσιμου ωραρίου. Το αίτημα της ελεύθερης πρόσβασης των προσφύγων στα δημόσια νοσοκομεία αποτέλεσε διαρκές αίτημα, δεμένο με το ζήτημα των μαζικών προσλήψεων και της χρηματοδότησης στις δεκάδες κινητοποιήσεις που πραγματοποιήσαν οι υγειονομικοί μέσα στη χρονιά.

Η δίκη

Διαρκής ήταν η μάχη ενάντια στους φασίστες και το 2016. Ήταν η χρονιά που αποφυλακίστηκε ο Ρουπακιάς, ο δολοφόνος του Παύλου Φύσσα, ξεσηκώνοντας κάθε αντιφασίστα και αντιφασίστρια. Αλλά και η χρονιά που η εξέλιξη της δίκης της Χρυσής Αυγής έδωσε νέες αποκαλύψεις για την εγκληματική ναζιστική οργάνωση, περνώντας στην εξέταση των υποθέσεων των απίπταων αλλιεργατών και της επίθεσης στους συνδικαλιστές του ΠΑΜΕ στο Πέραμα. Το μεταφασιστικό κίνημα πέτυχε να αναφορά της δίκης στο κέντρο της Αθήνας και η ΚΕΕΡΦΑ με συνεχή καμπάνια έδωσε και δίνει, τη μάχη της παρουσίας του αντιφασιστικού κινήματος μέσα κι έξω από τη δικαστική αίθουσα. Το 2016 ανοίγει και η μάχη για να σταματήσει η ραδιοτηλεοπτική προβολή των Νεοναζί, με κινητοποιήσεις που οργάνωσαν από κοινού ΚΕΕΡΦΑ και ΠΟΣΠΕΡΤ. Στις εκατοντάδες αντιφασιστικές διαδηλώσεις κι εκδηλώσεις σε όλη τη χώρα, να σημειώσουμε το τριήμερο στην επέτειο της δολοφονίας του Παύλου Φύσσα και τα μεγάλα συλλαλητήρια – απάντηση στις φασιστικές προκλήσεις στο Ρέθυμνο, τη Λέσβο, την Ξάνθη.

Τον Οκτώβρη η ΚΕΕΡΦΑ πραγματοποιεί τη Διεθνή Συνάντηση κατά του Ρατσισμού και του Φασισμού που αποφασίζει το ξεκίνημα της καμπάνιας για τα συλλαλητήρια της 18ης Μαρτη 2017.

Τα ΟΧΙ πολλαπλασιάζονται, η κρίση

Μπρέξιτ, Τραμπ, Συρία, πραξικόπημα στην Τουρκία, κίνημα στη Γαλλία, ιταλικό δημοψήφισμα, μόνο μία από όλες αυτές τις εξελίξεις θα είχαν μετατρέψει μια χρονιά σε ορόσημο. Συνέβησαν όμως όλες, χωρίς ανάσα στη διάρκεια του 2016 και αξίζει να τις θυμηθούμε για να προσανατολιστούμε στο 2017.

Το 2016 ήταν η χρονιά που η ΕΕ έμεινε χωρίς σχέδιο και χωρίς ηγεσία. Υπέστη το μεγαλύτερο πλήγμα από την ίδρυσή της με τη νίκη του Μπρέξιτ στο δημοψήφισμα της 23ης του Ιουνίου. Το **Ηνωμένο Βασίλειο**, η 2η μεγαλύτερη οικονομία της ΕΕ, αποχωρεί μετά από 40 χρόνια. Στην ίδια τη Βρετανία τα αποτελέσματα του δημοψηφίσματος ήταν σαρωτικά. Με το 51,9% του Όχι στην ΕΕ, ο **Κάμερον** παραιτήθηκε από την πρωθυπουργία και από την πολιτική. Οι δελφίνοι των Συντηρητικών φαγώθηκαν μεταξύ τους και άνοιξαν χώρο για την **Τερέζα Μέι**. Το ρατσιστικό **UKIP** αντί να βγει στον αφρό, όπως περίμεναν πολλοί, είδε την παραίτηση του ηγέτη του, **Νάιτζελ Φαράτζ**, και εσωκομματική κρίση. Στους Εργατικούς, τα πράγματα ήρθαν πάνω κάτω, με εσωτερικό πραξικόπημα της δεξιάς πτέρυγας κατά του **Τζέρεμι Κόρμπιν**, και πανηγυρική επανεκλογή του Κόρμπιν μετά από μια καμπάνια με μαζικές συγκεντρώσεις και μια χωρίς προηγούμενο εισροή μελών στο Εργατικό Κόμμα, στην πλειοψηφία τους για να στηρίξουν την αριστερή πτέρυγα απέναντι στους νοσταλγούς του Μπλερ.

Στο τέλος της χρονιάς η κρίση της ΕΕ συμπληρώθηκε με την πανηγυρική ήττα του **Ρέντσι** στο δημοψήφισμα της **Ιταλίας** στις 4 Δεκέμβρη. Ο Ρέντσι είχε συγκεντρώσει τις ελπίδες και της ευρωπαϊκής και της ιταλικής ελίτ για να βάλει “τάξη” και στο στο χρέος και στο πολιτικό σύστημα της Ιταλίας. Αλλά το 59% του ιταλικού Όχι, το οποίο στη νεολαία έφτασε το 70%, τον έστειλε σίτι του. Ο **Τζεμπιλιόνι** είναι πλέον 4ος στη σειρά μη εκλεγμένος από το λαό πρωθυπουργός και όλα αυτά στο μέσο της μεγαλύτερης τραπεζικής κρίσης στην χώρα με την Μόντε ντέι Πάσκι, την αρχαιότερη τράπεζα της Ευρώπης να βαράει κανόνι.

Φινάλε Ολάντ

Στη **Γαλλία**, ο **Ολάντ** έσβησε μέσα στο 2016. Έγινε ο πρώτος πρόεδρος της 5ης Γαλλικής Δημοκρατίας που δεν ξανακατεβαίνει υποψήφιος, αφού πρώτα έγινε υποσημείωση στις δημοσκοπήσεις. Το κίνημα ενάντια στον αντεργατικό νόμο ελ-Κομρί ήταν αυτό που έβαλε τη σφραγίδα του όλη τη χρονιά. Η “κατάσταση έκτακτης ανάγκης” που είχε επιβάλει ο Ολάντ από το 2015 δεν έγινε εμπόδιο για να ξεσπάσει το κίνημα “Ορθίες νύχτες” αρχικά και για την επέκταση των αγώνων στους εργατικούς χώρους στη συνέχεια. Στις 31 Μάρτη, 1,2 εκατομμύρια εργαζόμενοι και εργαζόμενες πήραν μέρος στις απεργιακές δράσεις και τις διαδηλώσεις. Το κέντρο της μάχης πέρασε στα διυλιστήρια και στους πυρηνικούς σταθμούς στα μέσα Μάη, έφτασε στα τρένα τον Ιούνη, και το ποδοσφαιρικό Euro εξελίχθηκε εν μέσω απεργιακού κύματος. Οι μέρες συντονισμένης απεργιακής δράσης συνεχίστηκαν ακόμη και μετά τις διακοπές του καλοκαιριού και ενώ η κυβέρνηση είχε κάνει ό,τι μπορούσε αποσύροντας τις πιο

Ν.Κορέα

επιθετικές πλευρές της νομοθεσίας.

Στην **Ισπανία** το 2016 ήταν η χρονιά χωρίς εκλεγμένη κυβέρνηση, της εισβολής της Αριστεράς στο πολιτικό προσκήνιο και της πιο βαθιάς κρίσης στο σοσιαλδημοκρατικό **PSOE**. Οι εκλογές του Δεκέμβρη του 2015 δεν είχαν δώσει κυβέρνηση και παρά την εκβιαστική εκστρατεία ούτε και οι εκλογές του Ιουνίου έδωσαν. Χρειάστηκε να καθαιρεθεί πραξικοπηματικά ο **Πέδρο Σάντσεθ** από γραμματέα του PSOE στα τέλη Σεπτεμβρίου, για να δοθεί στήριξη στη Δεξιά ώστε ο **Ραχόι** να στήσει κυβέρνηση μειοψηφίας. Η αδιάκοπη αντίσταση των κινημάτων τα τελευταία χρόνια στην Ισπανία αποδυνάμωσε και τα δυο κόμματα. Στο μεταξύ η χρονιά είχε ανοίξει με το σχηματισμό τοπικής κυβέρνησης στην **Καταλονία** από τον **Κάρλες Πουτζντεμόν**, μιας κυβέρνησης που επισήμως δηλώνει πως βάζει πλώρη για αποχώρηση από το ισπανικό κράτος.

Στην **Ιρλανδία**, οι εκλογές του Φλεβάρη κατέγραψαν την επιτυχία του κινήματος ενάντια στους λογαριασμούς για το νερό και της συνολικότερης αντίστασης στον νεοφιλελευθερισμό. Το δεξί **Fine Gael** έχασε 10 μονάδες, το Σιν Φέιν ανέβηκε 4% εκφράζοντας την αριστερή στροφή, αλλά η αντικαπιταλιστική Αριστερά (PBB - AAA) έγινε η μεγάλη έκπληξη με έξι βουλευτές, ανάμεσά τους τρία μέλη του αδελφού μας **Σοσιαλιστικού Εργατικού Κόμματος** (SWP). Το Μάη, οι επιτυχίες της αντικαπιταλιστικής αριστεράς συνεχίστηκαν, με δυο ακόμη μέλη του SWP στο κοινοβούλιο της Βόρειας Ιρλανδίας.

Η Ιρλανδία και η Ισπανία είναι μόνο δύο από τα παραδείγματα ότι δεν ισχύει η εύκολη γενίκευση πως η πολιτική αστάθεια τροφοδοτεί αυτόματα την ακροδεξιά. Στην **Αυστρία** ο φασίστας υποψήφιος έχασε και ξανάχασε τις εκλογές παρότι του έδωσαν δεύτερη ευκαιρία τα δικαστήρια.

Πέρα από την οικονομική κρίση και όλα όσα συνεπάγεται, η απώλεια στρατηγικής της ΕΕ καταγράφηκε το 2016 στην αντιμετώπιση του προσφυγικού ζητήματος. Η πολιτική κρίση το έφτασε στην καρδιά του οικοδομήματος, με τη

Μέρκελ να ξεκινάει λαχανιασμένη την εκλογική μάχη του 2017, μετά τις τοπικές εκλογές στη διάρκεια της χρονιάς που είδαν το Χριστιανο-δημοκρατικό Κόμμα να δέχεται πιέσεις από όλες τις κατευθύνσεις.

Από τις μεγάλες υποσχέσεις για υποδοχή, έγινε τόσο γρήγορα η στροφή προς τους φράχτες, την επίσημη ρατσιστική υστερία και τη συμφωνία με την Τουρκία. Στις αρχές του Γενάρη οι γιαγιάδες της Λέσβου γίνονταν παγκόσμιο σύμβολο αλληλεγγύης, στις αρχές Φλεβάρη επιστρατεύονταν τα πολεμικά πλοία του NATO κατά των προσφύγων και το Μάρτη είχε ήδη υπογραφεί η συμφωνία της ντροπής για να μαντρωθούν οι πρόσφυγες. Το πρακτικό αποτέλεσμα ήταν να πέσουν στο ένα τρίτο οι αφίξεις προσφύγων αλλά να αυξηθούν οι πνιγμοί. Η Μεσόγειος έγινε τάφος για έναν κάθε 88 ανθρωπους που κατάφεραν τελικά να περάσουν σε ευρωπαϊκό έδαφος μέσα στο 2016. Το κίνημα αλληλεγγύης στους πρόσφυγες συνέχισε να βρίσκεται στην πρώτη γραμμή, από τη διεθνή μέρα δράσης τον περασμένο Μάρτη ως τις αλληπαλλήλες κινητοποιήσεις στο **Καλαί**.

Κρίση στις ΗΠΑ

Το 2016 ήταν και η χρονιά που η δίνη της πολιτικής κρίσης πέρασε τον Ατλαντικό και σάρωσε τον πιο ακλόνητο δικομματισμό, τον αμερικάνικο. Η προεκλογική εκστρατεία είχε ξεκινήσει αρκετά βαρετά, ο **Τζεμπι Μπους** και η **Χίλαρι Κλίντον** ήταν τα φαβορί του συστήματος για τα δυο κόμματα. Όμως και στις δυο όχθες του αμερικάνικου πολιτικού συστήματος χάθηκε ο έλεγχος. Το κίνημα ενάντια στις δολοφονίες Μαύρων δεν σταμάτησε να βγαίνει στους δρόμους. Μαζί με τα κινήματα για το συνδικαλισμό στους χώρους “ευέλικτης εργασίας”, την αύξηση στο κατώτατο μεροκάματο έχει ήδη αφήσει το χνάρι τους στις πολιτικές εξελίξεις. Ο **Μπέρνι Σάντερς** αναδείχθηκε σε φαινόμενο στους Δημοκρατικούς, συγκεντρώνοντας πλήθη νεολαίας, μιλώντας για “πολιτική επανάσταση” και δηλώνοντας “σοσιαλιστής”. Άρχισε στη μία πολιτεία μετά την άλλη να κερδίζει την Κλίντον, η οποία χρειάστηκε τη στήριξη του βαθέος μηχανισμού των Δημοκρατικών για να γλιτώσει την ήττα. Ο ίδιος ο Μπέρνι Σάντερς παραδόθηκε στη λογική του μικρότερου κακού και στοιχήθηκε τελικά πίσω από την Κλίντον αλλά καταγράφηκε με τον πιο έντονο τρόπο ότι όλα είναι δυνατά μέσα στις ίδιες τις ΗΠΑ.

Η αποσάθρωση του μηχανισμού των Ρεπουμπλικάνων ήταν ακόμη πιο βαθιά από ό,τι των Δημοκρατικών και καταγράφηκε με την επικράτηση του Τραμπ. Η ακροδεξιά στροφή των Ρεπουμπλικάνων άφησε το πεδίο ελεύθερο για ό,τι πιο ανεξέλεγκτο. Ενώ ταυτόχρονα η απογοήτευση για τα οχτώ χρόνια χαμένες προσδοκίες για τον Ομπάμα δεν έδινε κανένα κίνητρο στις φτωχογειτονίες, στους εργάτες και τις μειονότητες να πάνε να ψηφίσουν την Κλίντον. Το τι θα σημαίνει ο Τραμπ στον Λευκό Οίκο είναι ένα από τα μεγάλα ερωτήματα του 2017, και τα κινήματα ήδη ετοιμάζονται να δώσουν τη δική τους απάντηση στην ορκομωσία του νέου “πλανητάρχη”.

Μια από τις καταστροφικές κληρονομίες της οχταετίας Ομπάμα είναι η κατάσταση στη **Μέση Ανατολή**. Το 2016 ήταν η χρονιά των αδιάκοπων υποσχέσεων και συμφωνιών μεταξύ μικρών και μεγάλων δυνάμεων για το “τέλος του πολέμου” που είχαν σαν αποτέλεσμα οι σφαγές να αγριεύουν και να επεκτείνονται. Ήταν η χρονιά συνεχιζόμενων μακελίων στην **Υεμένη**, η χρονιά της σφαγής στο **Χαλέπι**, της πολιορκίας της **Μοσούλης** που συνεχίζεται. Το καλοκαίρι εισέβαλε και η **Τουρκία** στη βόρεια **Συρία** παίρνοντας πράσινο φως και από τις ΗΠΑ και από τη Ρωσία. Το 2016 έκανε το **Ιράκ** ξανά θέατρο ανοιχτού και επίσημου πολέμου, της “μεγαλύτερης συμμαχίας” μετά το 2003. Στη **Μοσούλη** η επίθεση της “μεγάλης συμμαχίας” βρίσκονται ακόμη σε εξέλιξη ενώ αρχικά μιλούσαν για μερικές βδομάδες.

Όχι μόνο δεν περιορίστηκε η αστάθεια σε Ιράκ και Συρία το 2016 αλλά το χάος επεκτάθηκε και στην Τουρκία. Η στρατηγική της ειρήνευσης με τους Κούρδους εγκαταλείφθηκε, η καταστολή και ο πόλεμος στα ανατολικά της χώρας κορυφώθηκε, η εμπλοκή στη Συρία γενικεύτηκε, η ηγεσία του στρατού ξαναπήρε αέ-

βαθαίνει

ρα, και τελικά η όλη τακτική γύρισε μπουόμε-
ρανγκ κατά του **Ερντογάν** με την απόπειρα
πραξικοπήματος στα μέσα Ιούλη. Ήταν η μαζι-
κή κινητοποίηση στις μεγάλες πόλεις που τελι-
κά σταμάτησε το πραξικόπημα. Ο κόσμος στα-
μάτησε τα τανκς και τους επίδοξους δικτάτο-
ρες. Χωρίς φόβο απέναντι στις σφαίρες, τους
όλμους και στα βομβαρδιστικά που έκαναν χα-
μηλές πτήσεις τα συγκεντρωμένα πλήθη έδει-
ξαν στην στρατιωτική ηγεσία ότι αν συνέχιζε
πήγαινε προς τον εμφύλιο πόλεμο. Ο Ερντογάν
προχώρησε στους δικούς του συμβιβασμούς
με τους καραβανάδες, ξεκίνησε ένα κύμα κατα-
στολής από δικής του πλευράς με την Τουρκία
να βγαίνει από το 2016 πιο εύθραυστη από
οποτεδήποτε τα τελευταία 40 χρόνια.

Νίκη στη Ν.Κορέα

Η εργατική τάξη της **Νότιας Κορέας** πέτυχε
μια τεράστια νίκη στα τέλη του 2016 ρίχνοντας
την **Παρκ** από την προεδρία της χώρας, με μια
σειρά κινητοποιήσεων που πλημμύρισαν τη **Σε-
ούλ** και άλλες μεγάλες πόλεις. Στο αποκορύ-
φωμα των κινητοποιήσεων βρέθηκαν εκατομμύ-
ρια στους δρόμους, ενώ ακόμη και στους πα-
νηγυρισμούς μετά την πτώση της Παρκ 800 χι-
λιάδες. Η κόρη του δικτάτορα είχε τον έλεγχο
στο Κοινοβούλιο και για τη δίωξη της χρειαζό-
ταν ενισχυμένη πλειοψηφία, αλλά το κίνημα τε-
λικά επέβαλε ακόμη και σε δικούς της βουλευ-
τές να την εγκαταλείψουν και να τη στείλουν
στο δικαστήριο στις αρχές Δεκεμβρη. Η μάχη
συνεχίζεται ενάντια στον πρωθυπουργό της
που τώρα ανέλαβε χρέη προέδρου.

Στην **Ινδία** οργανώθηκε μια από τις μεγαλύτε-
ρες απεργίες το 2016, στις αρχές Σεπτεμβρη.
Σύμφωνα με κάποιες πηγές πήραν μέρος 100
εκατομμύρια εργάτες και εργάτριες. Στην Ερ-
γατική Αλληλεγγύη γράψαμε εκείνες τις μέρες:
“Στην πρωτεύουσα της Δυτικής Βεγγάλης Καλ-
κούτα, χιλιάδες εργάτες διαδήλωσαν κατά μή-
κος των σιδηροδρομικών γραμμών μέσα σε μια
θάλασσα από κόκκινες σημαίες εμποδίζοντας
την οποιαδήποτε προσπάθεια της εργοδοσίας
να κινήσει τα τρένα με απεργοσπαστές.

Το τραπεζικό σύστημα σταμάτησε να λει-
τουργεί και συναλλαγές δισεκατομμυρίων στα-
μάτησαν εντελώς λόγω της απεργίας. Μόνο
στην περιοχή της Τελανγκάνα στη Νότια Ινδία,
πάνω από 15.000 τραπεζικοί υπάλληλοι συμμε-
τείχαν στην απεργία. Στην πρωτεύουσα της Ιν-
δίας, το Νέο Δελχί, όλες περίπου οι νοσηλεύ-
τριες και νοσηλευτές ξεκίνησαν απεργία διαρ-
κειάς, με την αστυνομία να τρομοκρατεί και να
συλλαμβάνει απεργούς, χωρίς παρόλα αυτά να
σταματήσει την απεργία.”

Στο ονλάιν αρχείο της Εργατικής Αλληλεγγ-
ύης μπορεί κανείς να βρει περισσότερες λε-
πτομέρειες και περισσότερες καθοριστικές
στιγμές του 2016 που δεν χωράνε σε αυτές τις
σελίδες. Από την ανατροπή της **Ρουσέφ** στη
Βραζιλία και την πορεία της παγκόσμιας οικο-
νομικής κρίσης και από τις εξελίξεις σε Βόρεια
και **Νότια Κύπρο** ως τις μάχες του αντιρατσιστι-
κού κινήματος στην **Αυστραλία**.

Το 2016 ήταν η χρονιά που οι από πάνω έχα-
σαν ακόμη περισσότερο τον έλεγχο, και τα Όχι
των από κάτω πολλαπλασιάστηκαν. Εμπρός για
να αρπάξουμε την ευκαιρία το 2017.

Νίκος Λούντος

ΣΥΡΙΑ. Διαδήλωση στο Ιντλίμπ στη διάρκεια εκκευρίας.

ΚΑΛΑΙ. Διαδήλωση Αλληλεγγύης στους πρόσφυγες.

ΗΠΑ. Στους δρόμους την πρώτη μέρα της εκλογικής νίκης του Τραμπ.

Μαρξιστικά Φόρουμ

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ

TETARTH 4/1 καφέ Κρίκος 7μμ
Ελληνοτουρκικοί ανταγωνισμοί και
η διεθνιστική απάντηση
Ομιλητής: Γιάννης Μαραβελάκης

ΚΑΛΛΙΘΕΑ

TETARTH 4/1 καφέ 1968 (στοά Θη-
σέως και Αγ. Πάντων) 7μμ
Πώς λειτουργούσαν τα σοβιέτ;
Ομιλητής: Λευτέρης Βαγγέλης

ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ

TETARTH 4/1 καφέ Νότος 7.30μμ
Λένιν: αστική ή εργατική
δημοκρατία;
Ομιλητής: Θανάσης Καμπουρούδης

ΠΕΡΑΙΑΣ

TETARTH 4/1 καφέ Ντι Καπιτάνο
(πλ. Κοραή) 7μμ
Λένιν: αστική ή εργατική
δημοκρατία;
Ομιλήτρια: Τιάνα Ανδρέου

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

TETARTH 4/1 καφέ Ποέτα 7μμ
Ο κρατικός καπιταλισμός
στη Ρωσία
Ομιλητής: Μπάμπης Κουρουνδής

ΜΑΡΟΥΣΙ

•TETARTH 4/1 καφέ Βαβέλ 8μμ

Λένιν: αστική ή εργατική
δημοκρατία;
Ομιλήτρια: Αφροδίτη Φράγκου
•TETARTH 11/1 καφέ Βαβέλ 8μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτρια: Δήμητρα Τζάκου

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΟ

•TETARTH 4/1 καφέ Vocal 8μμ
Συρία – Χαλέπι: Άσαντ, Ρωσία,
ΗΠΑ, ΕΕ συνένοχοι στο έγκλημα
Ομιλητής: Γιώργος Ράγκος
•TETARTH 11/1 καφέ Vocal 8μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτρια: Δήμητρα Λιναρδάκη

ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ

•TETARTH 4/1
στέκι Εκτός Σχεδίου 6.30μμ
Λένιν: αστική ή εργατική
δημοκρατία;
Ομιλητής: Άγγελος Μιχαηλίδης
•TETARTH 11/1
στέκι Εκτός Σχεδίου 6.30μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλητής: Στέλιος Μιχαηλίδης

ΑΓΙΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

•TETARTH 4/1 EPT-OPEN 7.30μμ
2016, μια χρονιά γεμάτη μάχες
Ομιλητής: Σταμάτης Χατζηδήμου
•TETARTH 11/1 EPT-OPEN 7.30μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη

ΧΑΛΑΝΔΡΙ

•TETARTH 4/1 καφέ Big Mouth 8μμ
Το κουρδικό ζήτημα και η αριστερά
Ομιλήτρια: Δήμητρα Κυριόλλου
•TETARTH 11/1 καφέ Big Mouth 8μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτρια: Μαριλένα Κουντούρη

ΙΛΙΟΝ

TETARTH 4/1
στης Μηλιάς το Λάζο 7.30μμ
Σουεζ 1956 – η ήττα
της αποικιοκρατίας
Ομιλητής: Γιάννης Μανωλάτος

ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ

TETARTH 4/1
στέκι Αριστερής Κίνησης 7.30μμ
Σοσιαλισμός από τα πάνω ή από τα
κάτω; Τι ήταν η Κούβα του Κάστρο;
Ομιλητής: Κώστα Πολύδωρος

ΑΙΓΑΛΕΩ

TETARTH 4/1
στέκι (Ρήγα Φερραίου) 6μμ
Το δείχνει ο απολογισμός της χρο-
νιάς που φεύγει, μπορούμε να πά-
ρουμε πίσω όλα τα κλεμμένα
Ομιλήτρια: Λίλιαν Μπουρίτη

ΑΝΩ ΛΙΟΣΙΑ – ΜΕΝΙΔΙ

TETARTH 4/1 καφέ Μαγαζί 6μμ
Είναι το προκαρτάτο, προλεταριάτο;
Ομιλήτρια: Μαρία Παππά

ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ-ΓΚΥΖΗ

TETARTH 4/1 στέκι ΑΝΤΑΡΣΥΑ 7μμ
Χρειαζόμαστε το ενιαίο
μέτωπο σήμερα;
Ομιλητής: Βασίλης Μάραντος

ΚΥΨΕΛΗ

TETARTH 4/1 καφέ Κοσμικών 7μμ
Καπιταλισμός και αναπηρία
Ομιλήτρια: Πηνελόπη Τσιάλα

ΕΞΑΡΧΕΑ

TETARTH 4/1 καφέ Αλντεμπαράν
(Σουλίου 5 και Σόλωνος) 8μμ
Χρειαζόμαστε το ενιαίο
μέτωπο σήμερα;
Ομιλητής: Σωκράτης Ταγγόπουλος

ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ

TETARTH 4/1
Σύλλογος Ιμβρίων 7.30μμ
Το Κομμουνιστικό Μανιφέστο
Ομιλητής: Παναγιώτης Παπαπανα-
γιώτου

ΠΑΓΚΡΑΤΙ

TETARTH 4/1
καφέ Άνω Πουρναρούσα 6.30μμ
Λένιν: αστική ή εργατική δημοκρατία;
Ομιλητής: Χάρης Παπαδόπουλος

ΙΛΙΣΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 5/1
καφέ Sweet Home 7.30μμ
Πώς νίκησε η Ρώσικη Επανάσταση
Ομιλήτρια: Κωνσταντίνη Σεργάνου

ΖΩΓΡΑΦΟΥ

ΠΕΜΠΤΗ 5/1 καφέ Κρόκος 8μμ
Χρειαζόμαστε το ενιαίο
μέτωπο σήμερα;
Ομιλήτρια: Ράνια Κούτσικου

ΒΥΡΩΝΑΣ

ΠΕΜΠΤΗ 5/1
καφέ Υγιεινό με νου 6.30μμ
Συρία – Χαλέπι: Ασαντ, Ρωσία,
ΗΠΑ, ΕΕ συνένοχοι στο έγκλημα
Ομιλήτρια: Κατερίνα Σεβαστάκη

ΚΟΥΚΑΚΙ – ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ

•ΠΕΜΠΤΗ 5/1 καφέ Ξύλινη Βέσπα
(Ζίννη 32) 8μμ
Το όχι της ιταλικής εργατικής
τάξης – νέο ρήγμα στην Ε.Ε.
Ομιλητής: Γιάννης Μαραβελάκης
•ΠΕΜΠΤΗ 12/1 καφέ Ξύλινη Βέσπα
(Ζίννη 32) 8μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτρια: Τάνια Βριζάκη

ΝΙΚΑΙΑ

ΠΕΜΠΤΗ 5/1 δημαρχείο 7.30μμ
Λένιν: Αστική ή εργατική
δημοκρατία;
Ομιλητής: Μιχάλης Πέππας

ΠΑΤΡΑ

•ΠΕΜΠΤΗ 5/1 Εργατικό Κέντρο 7μμ
2016, μια χρονιά γεμάτη μάχες
Ομιλητής: Νεκτάριος Χαϊντάρ
•ΠΕΜΠΤΗ 12/1 Εργατικό Κέντρο 7μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ

ΓΑΛΑΤΣΙ

ΠΕΜΠΤΗ 5/1 ΕΛΜΕ Γκράβα 7μμ
Είναι η ανθρώπινη φύση εμπόδιο
για το σοσιαλισμό;
Ομιλήτρια: Σοφία Στυλιανού

ΒΡΗΛΗΣΣΙΑ

•ΠΕΜΠΤΗ 5/1
στέκι Δράση για μια άλλη Πόλη 6μμ
Λένιν: αστική ή εργατική
δημοκρατία;
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη
•ΠΕΜΠΤΗ 12/1 στέκι Δράση για
μια άλλη Πόλη 6μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλητής: Ορέστης Ηλίας

ΦΙΛΑΔΕΛΦΕΙΑ

•ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 6/1
καφέ Σκαντζόχοιρος 6.30μμ
Λένιν: αστική ή εργατική
δημοκρατία;
Ομιλήτρια: Αλεξάνδρα Μαρτίνη
•ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 13/1
καφέ Σκαντζόχοιρος 6.30μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτρια: Γεωργία Κόφφα

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΧΑΜΟΣΤΕΡΝΑ

TETARTH 11/1 καφέ Κρίκος 7μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλητής: Νεκτάριος Δαργάκης

ΑΝΩ ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ – ΘΗΣΕΟ

TETARTH 11/1 καφέ Πικ-απ 7μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλήτρια: Ελεάννα Τσώλη

ΚΕΡΑΜΒΚΟΣ – ΚΟΛΩΝΟΣ

ΠΕΜΠΤΗ 12/1 καφέ Τρίπορτο 7μμ
Το Πανελλαδικό Συμβούλιο του ΣΕΚ
Ομιλητής: Δημήτρης Τσώλης

Εξορμήσεις με την εργατική αλληλεγγυή

ΤΕΤΑΡΤΗ 4/1

ΝΕΟ ΗΡΑΚΛΕΙΟ ΗΣΑΠ 6.30μμ

ΠΕΜΠΤΗ 5/1

ΠΕΤΡΑΛΩΝΑ ΗΣΑΠ 7μμ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ Market In 6μμ

ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ 6/1

ΚΟΥΚΑΚΙ πεζόδρομος Γ. Ολυμπίου 7μμ
ΚΟΡΥΔΑΛΛΟΣ πλ. Ελευθερίας 6.30μμ
ΙΛΙΟΝ κεντρική πλατεία 7μμ
ΜΕΝΙΔΙ πλατεία Αγ. Βλάσση 7μμ
ΑΙΓΑΛΕΩ Μετρό 7μμ
ΝΕΑ ΣΜΥΡΝΗ Goody's πλατεία 7μμ
ΒΟΛΟΣ Αγ. Νικόλαος 6μμ
ΧΑΝΙΑ πλατεία Αγοράς 6.30μμ

ΣΑΒΒΑΤΟ 7/1

ΠΑΣΑΛΙΜΑΝΙ Σωτήρος 12μ
ΚΕΡΑΤΣΙΝΙ Παύλου Φύσσα 12μ
ΠΕΡΙΣΤΕΡΙ «κελάρι» πεζόδρομος Εθνικής
Αντίστασης 12μ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ λαϊκή Πανόρμου 12μ
ΕΞΑΡΧΕΙΑ Λαϊκή 12μ
ΚΥΨΕΛΗ Γερμανός, πλατεία 12μ
ΓΑΛΑΤΣΙ Βείκου και Γαλατσίου 12μ
ΚΑΛΛΙΘΕΑ πλατεία Κύπρου 11πμ
ΠΑΓΚΡΑΤΙ Coffee Way Σιντριβάνι 11.30πμ
ΒΥΡΩΝΑΣ Hondos Center 12μ
ΜΑΡΟΥΣΙ πεζόδρομος Ερμού 12μ
ΒΡΗΛΗΣΣΙΑ πλ. Αναλήψεως 12μ
ΝΕΑ ΙΩΝΙΑ πεζόδρομος Μ. Ασίας 12μ
ΧΑΛΑΝΔΡΙ πλατεία Χαλανδρίου 12μ
ΠΑΤΡΑ Ρήγα Φερραίου 12μ
ΗΡΑΚΛΕΙΟ Λιοντάρια 11πμ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ
ΚΑΜΑΡΑ Ναυαρίνου & Τσιμισκή 11.30πμ
ΤΟΥΜΠΑ πάρκο Αγ.Θεράποντα 11.30πμ
ΧΑΡΙΛΑΟΥ Λαϊκή του Βούλγαρη 11.30πμ
ΚΕΝΤΡΟ Αγ. Λαμπρακή 11.30πμ
ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ πλατεία Επταλόφου 11.30πμ

ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΟ ΕΡΓΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

Παλεύουμε για

ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

μέσα από την ανεξάρτητη
δράση της εργατικής τάξης

Οι εργάτες δημιουργούν όλο τον
πλούτο μέσα στον καπιταλισμό. Μια
νέα κοινωνία απαλλαγμένη από την εκ-
μετάλλευση, ο σοσιαλισμός, μπορεί
να δημιουργηθεί μόνο όταν οι εργάτες
πάρουν συλλογικά στα χέρια τους τον
έλεγχο όλου του κοινωνικού πλούτου
και προγραμματίσουν την παραγωγή
και τη διανομή σύμφωνα με τις ανθρω-
πινες ανάγκες.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ

και όχι ρεφορμισμό

Ο καπιταλισμός δεν παίρνει διορθώ-
σεις. Πρέπει να ανατραπεί με την ερ-
γατική δράση. Δεν υπάρχει κοινοβου-
λευτικός δρόμος προς μια τέτοια
αλλαγή. Το κοινοβούλιο, ο στρατός, η
αστυνομία, η δικαιοσύνη, όλο το αστι-
κό κράτος λειτουργεί για να προστα-
τεύει τα συμφέροντα της άρχουσας

τάξης. Η εργατική τάξη θα χρειαστεί
το δικό της κράτος, στηριγμένο στην
άμεση δημοκρατία, στα συμβούλια αν-
τιπροσώπων απ' τους χώρους δουλει-
άς και στην εργατική πολιτοφυλακή.

ΔΙΕΘΝΙΣΜΟ

όχι "σοσιαλισμό σε μια χώρα" ή
"σοσιαλισμό με εθνικά χρώματα"

Η εμπειρία της Ρωσίας αποδεικνύει ότι
ακόμα και μια νικηφόρα εργατική σο-
σιαλιστική επανάσταση όπως ο Οκτώ-
βρης του 1917 δεν μπορεί να επιβιώ-
σει σε απομόνωση. Τα καθεστώτα της
ΕΣΣΔ μετά την επικράτηση του σταλι-
νισμού, της Κίνας και των άλλων ανα-
τολικών χωρών ήταν κρατικοί καπιτα-
λισμοί.

Γι' αυτό παλεύουμε για τη διεθνιστική
ενότητα των εργατών σε όλον τον κό-
σμο χωρίς διακρίσεις εθνικότητας
γλώσσας, θρησκείας, φύλου, φυλής ή
σεξουαλικής προτίμησης.
Υποστηρίζουμε όλα τα εθνικοαπελευ-
θερωτικά κινήματα που αντιστέκονται
στην ιμπεριαλιστική καταπίεση. Η δύ-
ναμη που θα τσακίσει τελειωτικά τον

ιμπεριαλισμό είναι η ενότητα της
εργατικής τάξης σε διεθνή κλίμακα
από τη Νέα Υόρκη ως τη Σεούλ και
από το Λονδίνο ως το Σάο Πάολο.
Αντιπαλεύουμε κάθε μορφή σοβιני-
σμού, ρατσισμού ή σεξιστικών διακρί-
σεων που απειλεί να διασπάσει τους
εργάτες.

Απέναντι στην αντιπουρική πολεμοκα-
πηλεία της "δικής μας" άρχουσας τά-
ξης υποστηρίζουμε το σύνθημα Ελλη-
νες και Τούρκοι εργάτες ενωμένοι.
Είμαστε αντίθετοι στην καταπίεση των
μειονοτήτων στη Θράκη και τη Μακε-
δονία και στα μέτρα αστυνόμευσης
των μεταναστών.

ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ ΚΟΜΜΑ

της εργατικής πρωτοπορίας

Η εργατική τάξη μπορεί να απελευθε-
ρώσει τον εαυτό της και όλους τους
καταπιεσμένους μέσα από τη δική της
δράση. Για να κερδηθούν όλα τα κομ-
μάτια της τάξης σε αυτή την πάλη εί-
ναι απαραίτητο να οργανωθούν τα πιο
ξεκάθαρα και μαχητικά τμήματα σε
ένα επαναστατικό σοσιαλιστικό εργα-
τικό κόμμα. Ένα τέτοιο κόμμα μπορεί

να πείθει τους εργάτες για την επανα-
στατική προοπτική παρεμβαίνοντας
στους μαζικούς αγώνες. Είμαστε αντί-
θετοι σε κάθε αντίληψη υποκατάστα-
σης της τάξης, απ' όπου και αν προέρ-
χεται.

Θέλω να γίνω μέλος του ΣΕΚ

Όνομα .....

.....

Διεύθυνση .....

.....

Πόλη .....

Τηλέφωνο .....

Σωματείο - Σύλλογος .....

.....

εργατική αλληλεγγυή

Βδομαδιατική Εφημερίδα
εκδίδεται από το ΣΕΚ

Ιδιοκτήτης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
του Βασιλείου, Φειδίου 14, 106 78 Αθήνα,
τηλ. 210 5222213

Εκδότης: Αναστασιάδης Αναστάσιος
Διευθυντής: Γκαργκάνας Παναγιώτης,
Αναξαγόρα 14Α, 10552 Αθήνα
τηλ. 210 5241001

Σύνταξη: Λένα Βερδέ, Νεκτάριος
Δαργάκης, Κατερίνα Θωϊδου,
Σωτήρης Κοντογιάννης, Νίκος Λούντος,
Στέλιος Μιχαηλίδης, Κυριάκος Μπάνος,
Λεάνδρος Μπόλαρης, Γιώργος Πίττας,
Αφροδίτη Φράγκου

Ηλεκτρονική σελιδοποίηση:
Παντελής Γαβριηλίδης, Αλέξης Καλέργης
Εκτύπωση: News Press Hold,
παρ. Ορφέως 13, 194 00 Κορωπί
Γραφείο: Αναξαγόρα 14Α, 105 52 Ομόνοια
e-mail: ergatiki@otenet.gr
τηλ.: 210 5241001, **fax:** 2105227177
Διεύθυνση Αλληλογραφίας:
ΤΘ 8161 Ομόνοια 102 10 Αθήνα
Κωδικός ΕΛΤΑ 7856

Μετά την εισήγηση, στο προηγούμενο φύλλο, του οικονομολόγου Νίκου Στραβελάκη στην παρουσίαση του βιβλίου «Κρίση στην ΕΕ και αντικαπιταλιστική εναλλακτική», σε αυτό το φύλλο παρουσιάζουμε την εισήγηση της Μαρίας Στύλλου, υπεύθυνης του περιοδικού Σοσιαλισμός από τα Κάτω και μια από τους συγγραφείς του βιβλίου.

Ο Νίκος Στραβελάκης έβαλε αρκετά τα δύο στοιχεία που υπάρχουν στο βιβλίο σε σχέση με το πως λειτουργεί ο καπιταλισμός και η ΕΕ, την εκμετάλλευση και τον ανταγωνισμό. Το τρίτο στοιχείο, που θα βάλω παραπάνω εγώ, είναι η αντίσταση.

Η αντίσταση στην ΕΕ καλύπτει μια ολόκληρη περίοδο, αλλά εγώ θα μείνω στα τελευταία 25 χρόνια. Μέσα στο Δεκέμβρη προσπάθησαν να γιορτάσουν (περισσότερο να κλάψουν) την υπογραφή του Μάαστριχτ, όταν βάλαν τη δυνατότητα όχι μόνο μιας κοινής αγοράς, αλλά να προχωρήσουν σε ένα κοινό νόμισμα. Το Μάαστριχτ έβαλε τις βάσεις για μια ενιαία νομισματική πολιτική. Σήμανε πιο άγριες επιθέσεις πάνω στο εργατικό κίνημα, γιατί σήμανε και μια κοινή δημοσιονομική πολιτική, τι γίνεται με τους προϋπολογισμούς, τις περικοπές, τους φόρους. Προσπάθησαν να βάλουν ένα μαχαίρι, στα συνολικά τότε δώδεκα κράτη μέλη.

Η Ελλάδα ήταν ανάμεσα σε αυτούς τους δώδεκα, και χρειάζεται να το θυμομαστε αυτό απέναντι σε όσους λένε ότι η Ελλάδα ήταν πάντα ο τελευταίος τροχός της αμάξης, ότι σύρθηκε. Δεν σύρθηκε, ήταν επιλογή του ελληνικού καπιταλισμού να μπει σε αυτήν την ιστορία, από τους πρώτους, ήταν από την αρχή.

Το εντυπωσιακό είναι ότι απέναντι σε αυτά υπάρχει τη δεκαετία του '90 το ξαναγέννημα του εργατικού κινήματος σε όλη την Ευρώπη. Η δεκαετία του '80 ήταν μια δεκαετία θασσερισμού από την πλευρά των από πάνω και ήττας για τους από κάτω. Τη δεκαετία του '90 με ξεκίνημα στην ίδια τη Γαλλία το 1995, αρχίζει ένα απεργιακό κίνημα που η εργατική τάξη διεκδικεί να μην της πάρουν πίσω όλα όσα είχε κερδίσει μέχρι τότε. Μέχρι το 2000 από χώρα σε χώρα, τα αιτήματα είναι κοινά: Όχι μείωση των συντάξεων. Όχι ιδιωτικοποιήσεις, Όχι περικοπές στα σχολεία και τα νοσοκομεία.

Ήταν μια πενταετία που συνοδεύτηκε από άνοδο των σοσιαλδημοκρατικών κομμάτων σε όλη την Ευρώπη, που την δεκαετία του '80 είχαν πάθει πατατράκ. Αυτήν την περίοδο πατώντας πάνω σε ένα καινούργιο εργατικό κίνημα αρχίζουν να μεγαλώνουν. Επανεκλογή στη Γαλλία, τη Γερμανία, την Αγγλία, με χυδαίους σοσιαλδημοκράτες. Όλοι ξέρουν τι σημαίνει Μπλέρ, βουρ στον πόλεμο. Σρέντερ, βουρ στη Χάρτα 2000 που άνοιξε την επίθεση λιτότητας στη Γερμανία. Όλοι αυτοί, όταν πήραν την κυβέρνηση (γιατί υπάρχει μια ιστορία που πατάνε πάνω αυτά που συμβαίνουν και σήμερα), προχωρήσαν να εφαρμόσουν το Μάαστριχτ με δικούς τους όρους.

Εχουμε λοιπόν για μια πενταετία ανέβασμα του εργατικού κινήματος, που κοιτάζει πολιτικά προς τα σοσιαλδημοκρατικά κόμματα, τα οποία μέσα σε μικρό χρονικό διάστημα καταρρέουν. Όχι απαραίτητα χάνουν την εξουσία, αλλά καταρρέουν στις συνειδήσεις ενός κομ-

Μια μακρά πορεία εργατικής αντίστασης

ματιού του εργατικού κινήματος. Και τότε, το 2001 έρχεται το ευρώ. Και τότε οι εύκολες πολιτικές λύσεις, η σοσιαλδημοκρατία, δεν έχει τη δύναμη να ελέγξει το εργατικό κίνημα.

Στην πρώτη δεκαετία του 2000 συμβαίνουν δύο πράγματα. Το πρώτο είναι ότι ένα κομμάτι, κυρίως νεοαλαϊστικό (γιατί είχαν λιγότερες δυνατότητες να ελέγξουν τη νεολαία), φεύγει και για πρώτη φορά γίνονται μαζικές διαδηλώσεις ιδιαίτερα στην ΕΕ.

Είναι η περίοδος, που δεν κυριαρχούν τόσο οι απεργίες, όσο ένα πολιτικό κίνημα νεολαίας, που είναι αντικαπιταλιστικό με την έννοια ότι βάζει σε αμφισβήτηση και διαδηλώνει ενάντια σε ΕΕ, το ΔΝΤ, Παγκόσμια Τράπεζα, G8. Είναι η πρώτη φορά που κάνει τις συνδέσεις και λέει αί στο διάολο όλοι.

Νεολαία

Μαζικές διαδηλώσεις: Το 2000 στην σύνοδο της ΕΕ στη Νίκαια, εκεί που πάει διακοπές η άρχουσα τάξη, και πήγε η νεολαία, πήγαν τα συνδικάτα της Γαλλίας και τους αλλάξαν τα φώτα. Δεν το περιμέναν. Και αυτό συνεχίστηκε. Το 2002 – είναι ωραία σε αυτήν την αίθουσα γιατί για όλα αυτά υπάρχουν οι μάρτυρες, ο Νίκος μίλησε πριν για πολιτική διαίσθηση, αλλά δεν είναι η διαίσθηση, είναι οι μάχες, καταλαβαίνεις τι συμβαίνει από το τι κάνει η τάξη και έτσι μπορείς και γενικεύεις- έγινε αντίστοι-

χη προσπάθεια στη Σεβίλλη και πάλι έφυγε πούλμαν από εδώ για να διαδηλώσει.

Το 2003 έπεσε ο ουρανός στο κεφάλι του Σημίτη, στη σύνοδο κορυφής στη Θεσσαλονίκη. Τρεις μέρες αυτοί συνεδριάζαν στο Πόρτο Καρράς και εμείς στο κέντρο της Θεσσαλονίκης, στα γήπεδα. Αρχίσαμε με μια διαδήλωση στο Πόρτο Καρράς, που ήταν και οι εργάτες από τη Χαλκιδική, τις δύο μέρες είχαμε μια αντι-σύνοδο πώς παλεύεις ενάντια σε αυτό το σύστημα και την τρίτη μέρα κάναμε μια τεράστια διαδήλωση στο κέντρο της Θεσσαλονίκης.

Αυτό το κίνημα δεν σταμάτησε, επηρέασε κομμάτια του εργατικού κινήματος και μπήκαν οι απεργίες. Έτσι, το 2010 ήταν έτοιμος ο κόσμος, είχε παλέψει την ΕΕ, και όταν αρχίσαν τα μνημόνια, υπήρχε ένα κομμάτι έμπειρο στο εργατικό κίνημα, στο νεοαλαϊστικό κίνημα που είχε δώσει αυτές τις μάχες και ένα κομμάτι στην αριστερά που είχε συγκρουστεί με την αριστερά που συμβιβαζόταν.

Αυτή η τελευταία πενταετία έχει και αυτή μια ποιοτική διαφορά. Δεν είναι απλά ότι έγιναν μεγάλοι εργατικοί αγώνες, οικονομικοί ενάντια στα μνημόνια. Δεν είναι ότι

έγιναν μεγάλοι πολιτικοί αγώνες ενάντια στο ρατσισμό και τους φασίστες. Είναι και η πενταετία που έβγαλε μια αντικαπιταλιστική αριστερά που αποφάσισε να κάνει δύο πράγματα που είναι πάρα πολύ σημαντικά.

Έβαλε το ότι υπάρχει πρόγραμμα και από την από εδώ μεριά. Υπάρχει αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα που πρέπει να το διατυπώσουμε. Μέχρι τότε υπήρχαν διάσπαρτες αντιδράσεις και αιτήματα. Ότι ουσιαστικά διαμορφώθηκε το 2010-11, θυμάμαι χαρακτηριστικά μια συζήτηση που οργάνωσε η ANTAPΣΥΑ στο Πάντειο, ότι μπορούμε να έχουμε ένα αντικαπιταλιστικό πρόγραμμα, με τέσσερα πολύ σημαντικά στοιχεία, που αρχίζουν να δουλεύουν με μαζικούς όρους και μέσα στο εργατικό κίνημα και μέσα στη νεολαία.

Πρώτο ζήτημα, η διαγραφή του χρέους. Κάποιοι πιστέψαν ότι το θέμα της διαγραφής είναι προσωρινό αίτημα, και όσο περισσότερο προχωράμε, αποδεικνύεται ότι είναι κυρίαρχο ζήτημα. Το δεύτερο ζήτημα, είναι η κρατικοποίηση των τραπεζών χωρίς αποζημίωση, κρατικοποίηση των μεγάλων επιχειρήσεων που κλείνουν, με εργατικό έλεγχο. Το τρίτο είναι ότι δεν θα σε αφήσει η ΕΕ, είσαι μέσα στο ευρώ. Έτσι διατυπώθηκε η αντικαπιταλιστική ρήξη με την ΕΕ και η έξοδος από το ευρώ. Και το τελευταίο, ανοιχτά σύνορα για τους πρόσφυγες, τους μετανάστες, για όλους τους εργάτες. Όλο αυτό στηρίζεται σε 25 χρόνια κινήματος και αντιστάσεων. Έδωσε τη δυνατότητα να υπάρχουν αντιστάσεις όταν ξεκίνησαν τα μνημόνια και ταυτόχρονα να υπάρχει μια αντικαπιταλιστική αριστερά που να το διαμορφώνει, όχι για τον εαυτό της, για να λείει να έχω κι εγώ ένα πρόγραμμα, αλλά με ποιον τρόπο αυτό το πρόγραμμα θα γίνει υπόθεση της εργατικής τάξης.

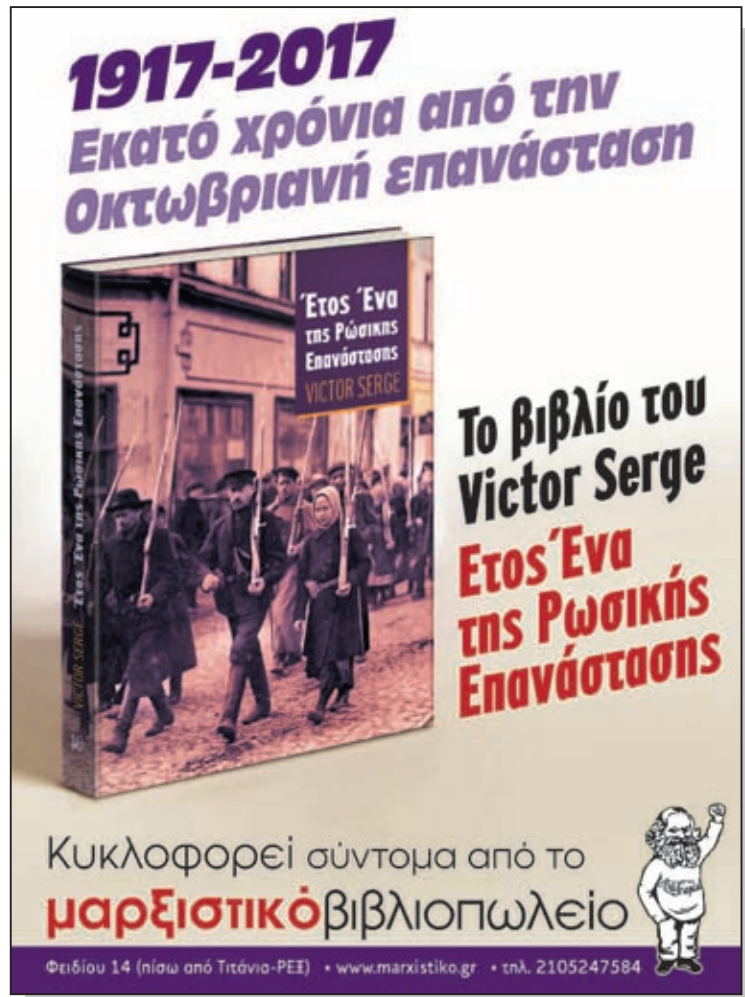
Και δεν έμεινε αυτή η προσπάθεια στην Ελλάδα. Το ότι άνοιξε στη Βρετανία το Brexit και υπήρξε μέσα στην αριστερά μια πλευρά που έβαλε αυτό το πρόγραμμα μέσα στην ίδια τη Βρετανία. Το ότι ήρθε το «όχι» στην Ιταλία και για πρώτη φορά μετά απο καιρό, αρχίζει να διαμορφώνεται μια αντίστοιχη πλευρά -που η αριστερά ήταν τσακισμένη στην Ιταλία μέσα από το τι σήμαινε το ΚΚ που μπήκε με τα μπουνιά στην ΕΕ και αργότερα η κρίση της Επανάστασης. Μια καινούργια αριστερά που λείει αυτό το πρόγραμμα πρέπει να το προτείνουμε, υπάρχει απάντηση στα αδιέξοδα των καπιταλιστών, υπάρχει απάντηση απέναντι στην κρίση, και στα κόμματα της αριστεράς που λένε, όπως ο Τσίπρας, «τι άλλο μπορούμε να κάνουμε».

Αυτό το πρόγραμμα έχει την ανάγκη της σύνδεσης με τους αγώνες, στηρίζεται στις μάχες που δίνει αυτή τη στιγμή το εργατικό κίνημα. Και άρα το ζήτημα είναι πως γίνεται πρόγραμμα των εργατικών χώρων, των συνδικά-

των, πως αρχίζουν να υπάρχουν παραδείγματα, ότι διαμορφώνεται πια αυτή η δύναμη που μπορεί πραγματικά σε μια περίοδο που έρχονται νέα μνημόνια, να εφαρμόσει στην πράξη αυτό το πρόγραμμα. Ότι, ό,τι και να κάνουν οι από πάνω έχει δημιουργηθεί μια ισχυρή αντίσταση από τα κάτω και μια αριστερά που να μπορεί αυτόν τον συνδυασμό να τον κάνει μπουρλότο γι'αυτούς και δύναμη για εμάς.

Εκατό χρόνια κλείνουν φέτος από την Οκτωβριανή Επανάσταση του 1917 στη Ρωσία, ένα ιστορικό γεγονός, που είχε άμεσο τεράστιο αντίκτυπο στις άρχουσες τάξεις και την εργατική τάξη σε όλο τον κόσμο.

Το βιβλίο «**Το εργατικό συνδικαλιστικό κίνημα στην Ελλάδα 1918-1926**» του **Θανάση Καμπαγιάννη** από τις εκδόσεις του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου ασχολείται με την ανάπτυξη του εργατικού κινήματος στην Ελλάδα την αμέσως επόμενη δεκαετία. Έρχεται να συμπληρώσει κενά στην ιστορία του συνδικαλιστικού κινήματος που αναδύεται εκείνη την εποχή για πρώτη φορά ενάντια στα δύο μέχρι τότε κυρίαρχα ρεύματα της αστικής τάξης, του βασιλικού και του βενιζελικού, κόντρα σε ξυλοδαρμούς, τραυματισμούς, συλλήψεις, δίκες, εξορίες, φυλακίσεις, δολοφονίες.

Ρίζες

Το 1918 στην Ελλάδα ιδρύεται το ΣΕΚΕ (ΚΚΕ) και η ΓΣΕΕ. Το βιβλίο του **Λεάνδρου Μπόλαρη** «**ΣΕΚΕ: Οι επαναστατικές ρίζες της αριστεράς στην Ελλάδα**», είναι ακόμη ένα μιας σειράς εκδόσεων του Μαρξιστικού Βιβλιοπωλείου που καταπιάνονται με την ιστορία του εργατικού κινήματος της αριστεράς στην Ελλάδα και παρουσιάζουμε σε αυτό το φύλλο. Από τα πρώτα χρόνια, όταν το κόμμα συσπείρωσε τους «ζωη-

ρότερους και συνειδητότερους εκπροσώπους» της εργατικής τάξης, σύμφωνα με τα λόγια ενός από τους ιδρυτές του, του **Αβραάμ Μπεναρδίου** και βρέθηκε να πρωτοστατεί στις απεργίες και στο αντιπολεμικό κίνημα. Μέχρι στα χρόνια της υποχώρησης του κινήματος, διεθνώς και στην Ελλάδα αλλά και τον αντίκτυπο της σταλινικής αντεπανάστασης.

Στο βιβλίο «**Δημοκρατική ή Σοσιαλιστική Επανάσταση στην Ελλάδα**» ο **Παντελής Πουλιόπουλος**, ο πρώτος γραμματέας του ΣΕΚΕ-ΚΚΕ υπερασπίζεται την παράδοση της Οκτωβριανής επανάσταση κόντρα στις πολιτικές «εθνικής ενότητας» στις οποίες έσπρωχνε η σταλινική γραμμή των «λαϊκών μετώπων». Τον Ιανουάριο του 1934, είχε συνέλθει η Ολομέλεια της Κεντρικής Επιτροπής του ΚΚΕ με 17 μέλη παρόντα, η οποία πήρε μια σημαντική απόφαση που άλλαζε την γραμμή του κόμματος βάζοντας την ανάγκη ενός ενδιάμεσου «δημοκρατικού» σταδίου πριν το σοσιαλισμό. Ο μεγάλος θεωρητικός Πουλιόπουλος, σαν εκπρόσωπος του Σπάρτακου, από τότε περιέγραψε τις συνέπειες της καταστροφικής αλλαγής. Ένα βιβλίο που εξακολουθεί να είναι επίκαιρο απέναντι και στους σημερινούς «ιστορικούς συμβιβασμούς».

Στην Ελλάδα της δεκαετίας του 40, δυο αντίπαλα ταξικά στρατόπεδα συγκρούστηκαν για τον έλεγχο της κοινωνίας. Ήταν μια

σύγκρουση που ξεκίνησε μέσα στις φλόγες του Δεύτερου Παγκόσμιου Πολέμου, κορυφώθηκε στην Αντίσταση και την Απελευθέρωση, πέρασε μια κρίσιμη καμπή το Δεκέμβρη του 44 και ολοκληρώθηκε με την οριστική ήττα του κινήματος το 1949 και τη λήξη του Εμφυλίου. Μέσα σε δέκα χρόνια η ελληνική κοινωνία γνώρισε την ελπίδα της επανάστασης και τη βαρβαρότητα της αντεπανάστασης. Αυτήν την περίοδο καλύπτουν τα δύο βιβλία του Λεάνδρου Μπόλαρη «**Αντίσταση, η επανάσταση που χάθηκε**» και «**Εμφύλιος, Επανάσταση και Αντεπανάσταση στην Ελλάδα**».

Το συλλογικό βιβλίο «**Ιουλιανά**

ΒΙΒΛΙΟΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ - ΣΥΖΗΤΗΣΗ

«**Η πάλη ενάντια στην Ισλαμοφοβία**»
Τρίτη 17 Γενάρη, 7μμ,
στο Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο,
Φειδίου 14 (πίσω από Τίτania-Ρεξ)

1965» καταπιάνεται με την κορύφωση της επιστροφής του εργατικού κινήματος και της Αριστεράς στην Ελλάδα μετά την ήττα του εμφυλίου. Το ημερολόγιο του **Δημήτρη Λιβιεράτου** που γράφτηκε τον Οκτώβρη του 1965, αμέσως μετά τα γεγονότα, είναι η πιο τρανταχτή απόδειξη ότι την ιστορία τη γράφουν οι από κάτω και όχι οι επώνυμοι. Ο Λεάνδρος Μπόλαρης αναζητά τις ρίζες της έκρηξης των Ιουλιανών. Η **Μαρία Στύλου** δίνει μια συνολική εικόνα αυτού του «πρώιμου ελληνικού Μάη» και κάνει τις συνδέσεις με το σήμερα και τα καθήκοντα του εργατικού κινήματος και της Αριστεράς.

Στο Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο θα βρείτε φυσικά και δεκάδες τίτλους όλων των εκδόσεων πάνω στην ιστορία του εργατικού κινήματος στην Ελλάδα.

Γιώργος Πίπτας

Η πλειοψηφία του ΟΧΙ απαιτεί δράση κι απαντήσεις

Ο περσινός Δεκέμβρης έκλεισε με την έκδοση και την παρουσίαση δύο βιβλίων γραμμένων από δύο πρώην υπουργούς της πρώτης κυβέρνησης ΣΥΡΙΖΑ, την «Αρπαγή της Ευρώπης» του Γιάννη Βαρουφάκη και το «Τρίτο μνημόνιο, Η ανατροπή μιας ανατροπής» της Νάντιας Βαλαβάνη.

Και οι δύο επίσημες παρουσιάσεις των βιβλίων έγιναν η αφορμή για να βρεθούν δίπλα-δίπλα πολλά από τα πρώην στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ που αποχώρησαν δηλώνοντας την αντίθεσή τους στη συνέχιση της πολιτικής των μνημονίων και της λιτότητας μετά το «ΟΧΙ» που έγινε «Ναι». Στη παρουσίαση του βιβλίου της Νάντιας Βαλαβάνη παρευρέθηκαν και πήραν το λόγο ο **Αλέκος Αλαβάνος**, ο **Μανώλης Γλέζος**, ο **Παναγιώτης Λαφαζάνης**, η **Ελένη Πορτάλιου**, ο **Κώστας Λαπαβίτσας** και η **Ζωή Κωνσταντοπούλου** ενώ παρών ήταν ο Γιάννης Βαρουφάκης.

«Είμαστε αυτοί που συμπορευτήκαμε στη Λαϊκή Ενότητα. Αν μπορούσαμε να συμπράξουμε τότε διασώζοντας την τιμή της Αριστεράς, τότε υπάρχει ελπίδα» τόνισε η Νάντια Βαλαβάνη μιλώντας στην παρουσίαση του δικού της βιβλίου. Η ανάγκη συμπόρευσης τονίστηκε από όλους τους ομιλητές και η Ζωή Κωνσταντοπούλου ήταν σίγουρα η πιο αισιόδοξη νότα της βραδιάς που τόνισε ότι: «Η πλειοψηφία υπάρχει. Είναι εδώ, είμαστε κομμάτι της. Κι αυτή η πλειοψηφία θα γράψει την ιστορία» είπε η Ζωή Κωνσταντοπούλου.

Είναι σωστό ότι η πλειοψηφία του κόσμου που συγκρούστηκε με τα μνημόνια, η πλειοψηφία του κόσμου της κοινωνικής και ριζοσπαστικής αριστεράς παραμένει - ό, τι ξεπουλήματα και αν κάνει ο Τσίπρας και η παρέα του.

Μέτωπο δράσης

Αλλά για να μπορέσει να εκφράσει και να οργανώσει νικηφόρα την αντίστασή της αυτή η πλειοψηφία δεν χρειάζεται γενικές επικλήσεις για συμπόρευση, αλλά μέτωπο δράσης στην πράξη, για να ανατραπούν οι ιδιωτικοποιήσεις και όλα τα νέα μέτρα λιτότητας. Και βέβαια πέρα από τις κατάρες στον Τσίπρα χρειάζονται πολιτικές απαντήσεις.

Μια νέα αριστερά δεν μπορεί να επιμένει να αποδέχεται την ΕΕ σαν τον αγνό και αμόλυντο θεσμό που ήρθε να διακορεύσει ο κακός Σόιμπλε, όπως κάνει ο Βαρουφάκης. Ούτε βέβαια να αποδίδει τη μνημονιακή στροφή του ΣΥΡΙΖΑ στα «λάθος» πρόσωπα που πρόδωσαν τους αγώνες και γενικώς να υπόσχεται ότι δεν θα υπάρξουν νέες Βάρκιζες χωρίς να μπαίνει στη διαδικασία να εξηγήσει πολιτικά τι οδήγησε στις προηγούμενες. Χρειάζεται μια συνολικά διαφορετική στρατηγική, που δυστυχώς απουσιάζει και στα δύο εγχειρήματα. Μια αντικαπιταλιστική στρατηγική που να απαιτεί τη διαγραφή όλο του χρέους, τη ρήξη με το ευρώ και την ΕΕ, την κρατικοποίηση των τραπεζών, τον εργατικό έλεγχο.

ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ ΑΠΟ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑ

Ο πόλεμος στη Συρία πρέπει να τελειώσει

Όταν οι σύντροφοι της Εργατικής Αλληλεγγύης μου ζήτησαν να γράψω ένα άρθρο για τις πρόσφατες εξελίξεις στην Τουρκία, ο Ρώσος πρέσβης στη χώρα είχε μόλις δολοφονηθεί. Δυστυχώς, σε αυτό το διάστημα σοκαριστήκαμε από μία νέα επίθεση. Το Ισλαμικό Κράτος προχώρησε σε σφαγή σε ένα δημοφιλές νυκτερινό κέντρο, σε μια κεντρική περιοχή της Ιστανμπούλ το βράδυ της Πρωτοχρονιάς.

Την ώρα που γράφεται το άρθρο, δύο μέρες μετά το γεγονός, ο δράστης παραμένει ασύλληπτος και δεν έχει ακόμα καν αναγνωριστεί. Πάνω από 500 άνθρωποι έχουν σκοτωθεί σε παρόμοιες επιθέσεις. Σε είκοσι μεγάλες επιθέσεις που έχουν γίνει μόνο το 2016, 358 έχουν σκοτωθεί. Την ίδια στιγμή, ο αριθμός των παραιτήσεων από τη μεριά της κυβέρνησης είναι μηδενικός.

Αυτοί πολεμάνε, εμείς πεθαίνουμε

Η πολιτική του ΑΚΡ στη Συρία ήταν σοβαρά λάθος πριν ακόμα ξεκινήσει η επιχείρηση “Ασπίδα του Ευφράτη” τέσσερις μήνες πριν. Η Τουρκία έχει αναμειχτεί σε έναν “ανεπίσημο” πόλεμο στη Συρία για να μεγιστοποιήσει τα δικά της γεωπολιτικά συμφέροντα. Καθώς όμως η Συρία μετατράπηκε σε ένα αιματηρό πολεμικό πεδίο στη μάχη για την ηγεμονία μεταξύ των ΗΠΑ και της Ρωσίας, οι αυταπάτες του ΑΚΡ για ηγεμονία στην περιοχή κατέρρευσαν.

Αναθεωρώντας τα σχέδιά της και βλέποντας ως προτεραιότητα την αντίθεση στους Κούρδους, η κυβέρνηση του ΑΚΡ αναμειχτήκε στον εμφύλιο πόλεμο στη Συρία όλο και περισσότερο. Από τη μία μεριά, ήταν κομμάτι της διεθνούς συμμαχίας με επικεφαλής τις ΗΠΑ και άνοιξε τις στρατιωτικές της βάσεις σε αυτή τη συμμαχία, από την άλλη μεριά προχώρησε σε

Αντιποθέμικη διαδήλωση στην Τουρκία τον Μάρτη του 2016

μια συμφωνία με την Ρωσία.

Προτεραιότητα στο θέμα του κράτους

Το μπλοκάρισμα των Κούρδων της Συρίας από το να κερδίσουν το δικό τους κράτος έγινε η μόνη προτεραιότητα της ηγεσίας του ΑΚΡ και του κράτους. Για το πετύχει, η ειρηνευτική διαδικασία με τους Κούρδους της Τουρκίας τερματίστηκε. Πόλεις που ψήφισαν πλειοψηφικά το ΗΔΡ -μερικές πάνω από 80%- βομβαρδίστηκαν. Οκτώ χιλιάδες εκτελέστηκαν, πρόεδροι, γραμματείς και δήμαρχοι του ΗΔΡ και του DBP συνελήφθησαν. Γιατί το τουρκικό κράτος προτιμούσε την παρουσία του Ισλαμικού Κράτους στα τουρκικά σύνορα από το κουρδικό κίνημα που θα κέρδιζε ένα νόμιμο κράτος. Μετά όμως τη συμφωνία με τη Ρωσία και τη ριζική αλλαγή στην πολιτική της Συρίας, το τουρκικό κράτος ξεκίνησε ένα αιματηρό πόλεμο ενάντια στο προηγούμενα αγνοημένο Ισλαμικό Κράτος. Το κόστος για τις τουρκικές ένοπλες δυνάμεις αυξήθηκε μετά την έναρξη

του πολέμου κατά του ISIS. Και ενώ ο αριθμός των στρατιωτών που πέθαιναν πολεμώντας το ISIS αυξανόταν, πολλοί πολίτες σκοτώνονταν επίσης από τους τουρκικούς αεροπορικούς βομβαρδισμούς.

Τι πρέπει να γίνει;

Η λέξη “αστάθεια” ακούγεται ανεπαρκής για να συνοψίσει την κατάσταση σε μια χώρα που μέσα σε ένα χρόνο έζησε πολεμικές επιχειρήσεις εντός και εκτός συνόρων, πολυάριθμες σφαγές, απόπειρα στρατιωτικού πραξικοπήματος, καταπιεστικές πολιτικές εναντίον του Τύπου και των αντιπολιτευόμενων οργανώσεων, κράτος έκτακτης ανάγκης και τα πρώτα βήματα μιας επερχόμενης οικονομικής κρίσης. Αλλά αυτές οι συνθήκες δεν αφορούν μόνο στην Τουρκία. Μια σειρά εξελίξεις με κορυφαία την εκλογή του Ντόναλντ Τραμπ στην προεδρία των ΗΠΑ δείχνουν ότι είμαστε σε μια περίοδο σημαδεμένη από την αστάθεια που ενισχύεται από την καπιταλιστική κρίση και την κρίση ηγεμονίας στην

ιμπεριαλιστική αλυσίδα. Ζούμε σε μια ταραγμένη περίοδο. Για να παραμείνουμε δυνατοί πρέπει να καταλάβουμε την πολιτική κατάσταση στον κόσμο σαν σύνολο για να κάνουμε τη διεθνιστική προσέγγιση κυρίαρχη πολιτική γραμμή.

Έχουμε μια δύσκολη περίοδο μπροστά μας. Τα κόμματα της αντιπολίτευσης τείνουν να βλέπουν τις εξελίξεις σαν θρησκευτικό-κοσμικό διαχωρισμό. Η επίθεση της Πρωτοχρονιάς ισχυροποίησε αυτή την τάση. Σαν επαναστάτες μαρξιστές στην Τουρκία είμαστε αντίθετοι σε αυτή την πόλωση, επιχειρηματολογούμε ότι το πρόβλημα είναι η πολεμική πολιτική. Το βασικό μας καθήκον είναι να υπερασπιστούμε επίμονα την ειρήνη, να χτίσουμε το παγκόσμιο αντιπολεμικό κίνημα ενάντια στον πόλεμο στη Συρία και να αναγκάσουμε την τουρκική κυβέρνηση να προχωρήσει στην επανέναρξη των ειρηνευτικών διαπραγματεύσεων για το Κουρδικό στην Τουρκία. Προσπαθούμε να χτίσουμε την αλληλεγγύη ενάντια στην αντιδημοκρατική ατμό-

σφαιρα του καθεστώτος έκτακτης ανάγκης και να ενώσουμε τα πιο μαχητικά κομμάτια γύρω από το αίτημα της δημοκρατίας.

Είμαστε σε μια ασταθή και σκληρή περίοδο, αλλά επίσης έχουμε και νίκες. Η κυβέρνηση του ΑΚΡ θέλει να προχωρήσει σε συνταγματικό δημοψήφισμα για να γίνει προεδρική κυβέρνηση. Ήρθε σε συμφωνία για αυτό το θέμα με το “πατριωτικό-εθνικιστικό” μέτωπο όπως και με τις πολεμικές πολιτικές. Το ΜΗΡ (Κίνημα Εθνικιστικής Δράσης – το φασιστικό κόμμα της Τουρκίας) και το “παλιό” βαθύ κράτος, ευρέως γνωστό ως “Εργκένεκον”, έγιναν οι βασικοί σύμμαχοι του ΑΚΡ. Αλλά αυτά δεν αποτελούν εγγύηση για τίποτα. Ενώ ο Ερντογάν περιγράφει τις τελευταίες εξελίξεις σαν ένα νέο “πόλεμο ανεξαρτησίας” και αναζητά να ενώσει και να κινητοποιήσει τους υποστηρικτές του σε μια “πατριωτική-εθνικιστική” βάση, μια σειρά δημοσκοπήσεις δείχνουν ότι ακόμα και μερικά τμήματα των δικών του υποστηρικτών δεν είναι πεισμένα για την προεδρική κυβέρνηση. Επιπλέον, υπάρχουν αντίθετες φωνές και μέσα στο ΑΚΡ. Η συνεχής κυβερνητική προπαγάνδα του ΑΚΡ σε αυτό το θέμα δείχνει ότι δεν υπάρχει καμιά εγγύηση για ψήφο στο Ναι και το γνωρίζουν.

Για να κερδίσουμε τη “σταθερότητα” χρειαζόμαστε δημοκρατία και ειρήνη, όχι μια προεδρική κυβέρνηση. Ο μόνος τρόπος για να κερδίσουμε τους φτωχούς που ψήφισαν το ΑΚΡ είναι να απορρίψουμε το θρησκευτικό-κοσμικό διαχωρισμό που βοηθά τον Ερντογάν και να απαιτήσουμε μια καμπάνια που να απαιτεί δημοκρατία. Μόνο με μια τέτοιου είδους πολιτική μπορούμε να κερδίσουμε την ειρήνη ενάντια στο “πατριωτικό-εθνικιστικό” μέτωπο, να κερδίσουμε δημοκρατία ενάντια στην επιβολή προεδρικής κυβέρνησης.

Meltem Oral, DSİP

Επίσκεψη στο χώρο φιλοξενίας προσφύγων στο πρώην ξενοδοχείο CITY PLAZA πραγματοποίησε αντιπροσωπεία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ την Παρασκευή 30 Δεκέμβρη.

Όπως αναφέρει το δελτίο τύπου της ΑΝΤΑΡΣΥΑ: “Κατά τη διάρκεια της επίσκεψης είχαμε την ευκαιρία να ξεναγηθούμε στο χώρο φιλοξενίας και να ενημερωθούμε για τη δουλειά των προσφύγων και των αλληλέγγυων που στους 8 μήνες λειτουργίας του χώρου καταφέρνουν να παρέχουν αξιοπρεπή διαβίωση, σίτιση και συλλογική ζωή σε εκατοντάδες πρόσφυγες, στη καρδιά της Αθήνας.

Εκτός από την ξενάγηση στο χώρο είχαμε την ευκαιρία να συζητήσουμε με τους συντρό-

φους αλληλέγγυους του CITY PLAZA για την τρέχουσα κατάσταση στο προσφυγικό σε συνδυασμό με την κατάσταση του πολέμου στη Συρία και στην Ανατολική Μεσόγειο και τις ευθύνες της ελληνικής κυβέρνησης που συντάσσεται με τους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς. Στη συζήτηση αναδείχθηκαν δύο κυρίαρχα μέτωπα για την επόμενη περίοδο και τα βήματα που πρέπει από κοινού να κάνουμε.

Το πρώτο είναι η συνέχιση και η ένταση της πάλης για την κατάργηση της ρατσιστικής συμφωνίας ΕΕ - Ελλάδας - Τουρκίας που έχει ως άμεσες συνέπειες τη δημιουργία στρατο-

πέδων συγκέντρωσης προσφύγων στα νησιά και στην ενδοχώρα, τη μη χορήγηση ασύλου και τα κλειστά σύνορα. Κοινή διαπίστωση ήταν η ανάγκη για συνέχιση της πάλης για την κατάργηση όλων των στρατοπέδων συγκέντρωσης με δυνατότητα ελεύθερης μετακίνησης, στέγασης, σίτισης, εκπαίδευσης και ιατρικής περίθαλψης όλων των προσφύγων στις πόλεις με την ευθύνη και μέριμνα του κράτους και ταυτόχρονα το άνοιγμα των συνόρων και τη χορήγηση ασύλου σε όλους τους πρόσφυγες και μετανάστες που το επιθυμούν.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ στο City Plaza

Το δεύτερο είναι η κοινή δράση και ο συντονισμός όλων των αντιρατσιστικών δυνάμεων και πρωτοβουλιών για μεγάλες διαδηλώσεις στις 18 Μάρτη στην Αθήνα και στις υπόλοιπες πόλεις και νησιά σε όλη την Ελλάδα, την ίδια μέρα που θα διαδηλώνει το κίνημα σε όλη την Ευρώπη.

Υποσχεθήκαμε ότι η ΑΝΤΑΡΣΥΑ, και στην καινούρια χρονιά, θα ιεραρχεί πολύ ψηλά την πάλη ενάντια στο ρατσισμό, το φασισμό και τον πόλεμο, την πάλη ενάντια στις συνέπειες αλλά και ενάντια στις αιτίες, για να φέρουμε πιο κοντά το όραμα για μία κοινωνία χωρίς φτώχεια, πολέμους, ρατσισμό και φασισμό για μία απελευθερωτική σοσιαλιστική κοινωνία”.

Παλεύουμε και γιορτάζουμε μαζί

Η χρονιά που ξεκίνησε παραλαμβάνει από την προηγούμενη εκρηκτικά σε διεθνές και ελληνικό επίπεδο όλες τις αντιθέσεις εκείνες, που δείχνουν ότι καμία σταθεροποίηση αλλά αντίθετα όξυνση και διεθνοποίηση της κρίσης, υπάρχει. Ο κίνδυνος πολέμων επεκτείνεται και τα αδιέξοδα στα οποία οδηγεί η καπιταλιστική διαχείριση της κρίσης την εργατική τάξη και τους λαούς μεγαλώνουν.

Το 2017 πρέπει να είναι μια χρονιά αντιστάσεων με σκοπό την νικηφόρα αντιμετώπιση και αντικαπιταλιστική προοπτική. Τα καθήκοντά της ΑΝΤΑΡΣΥΑ μεγαλώνουν και μαζί με αυτά η ανάγκη έντυπης διάρθρωσης του πολιτικού της λόγου. Η Εργατική Αλληλεγγύη έχει αποδείξει ότι είναι ένα πολύτιμο εργαλείο στην κατεύθυνση αυτή. Η γιορτή της είναι μιας πρώτης τάξης ευκαιρία να ενισχύσουμε την εφημερίδα και να δυναμώσουμε αυτό το εργαλείο, που το χρειαζόμαστε όρθιο, ενεργό και αποτελεσματικό.

Κώστας Παπαδάκης, δικηγόρος

Η Εργατική Αλληλεγγύη γράφεται από φοιτητές και εργαζόμενους και απευθύνεται σε όλους. Η εφημερίδα μας κάνει πράξη την ελευθερία του λόγου, τον αντικαπιταλισμό και την εναντίωση στις πολιτικές της καταπίεσης. Σε αντίθεση με όσους θέλουν να σπείρουν την απογοήτευση, σε όσους πρεσβεύουν τη δεξιά στροφή και δεν βλέπουν την φασιστική απειλή, έχουμε χρέος να διατυπώνουμε και να μοιραζόμαστε την άποψή μας ανοιχτά σε όλες τις σχολές, τις γειτονιές και τις πόλεις χτίζοντας έτσι πολιτικές σχέσεις. Η γιορτή της Εργατικής Αλληλεγγύης είναι μια ευκαιρία να γιορτάσουμε όλοι μαζί αυτά που έχουμε καταφέρει. Να έρθουμε σε επαφή με όλους όσους έχουν την ανάγκη να συμμετέχουν στο κίνημα. Και να ενισχύσουμε οικονομικά την εφημερίδα μας.

Βασιλεία Χαρλαυτή
φοιτήτρια ΣΓΤΚΣ

Δίνουμε ραντεβού στις 14 Γενάρη για να βρεθούμε μαζί, να ενισχύσουμε την Εργατική Αλληλεγγύη, να γιορτάσουμε για τους αγώνες που θα δώσουμε το χρόνο που μόλις έφτασε. Για να στηρίξουμε την εφημερίδα που βρίσκεται πάντα στους εργατικούς χώρους, στις γειτονιές, στις αντιφασιστικές και αντιρατσιστικές μάχες. Η γιορτή της Εργατικής Αλληλεγγύης ας είναι η κατάλληλη έναρξη για ένα χρόνο γεμάτο αγώνες και μάχες σε όλα τα μέτωπα. Θα είμαστε όλοι εκεί.

Γιάννης Κούβαρης, γραφίστας,
Κεντρικό Συντονιστικό ΚΕΕΡΦΑ

Ποτό, φαγητό, πολύ κέφι και δυνατή μουσική είναι τα συστατικά της μεγάλης γιορτής της Εργατικής Αλληλεγγύης το Σάββατο βράδυ στις 14 Γενάρη. Στη σκηνή Ρομάντσο (Αναξαγόρα 3-5) θα ανέβουν οι **Radio Sol** τζαμάροντας σε παλιούς και νέους ροκ ήχους, ο **Renegade Instruments** με τις δυνατές χιπ-χοπ μελωδίες του ενώ η **Τζένη Καπάδα** και οι **μουσικοί της** θα μας ταξιδέψουν με τζαζ και μπλουζ μελωδίες.

Κάρτες από την Οκτωβριανή επανάσταση

Μπορείτε να βρείτε τις κάρτες της Εργατικής Αλληλεγγύης από τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που διακινούν την εφημερίδα καθώς και στο Μαρξιστικό Βιβλιοπωλείο (Φειδίου 14, τηλ 210 5247584). Τιμή 5 ευρώ.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΞΟΡΜΗΣΗ

Στα 73.390 ευρώ έφτασε ο δείκτης της οικονομικής εξόρμησης της Εργατικής Αλληλεγγύης μέσα στις μέρες των γιορτών.

Ευχαριστούμε τις συντρόφισσες και τους συντρόφους για τις προσωπικές τους ενισχύσεις: από 200 ευρώ Σίσσυ Ζ., Αποστόλης Λ. και Γιώργος Τ., από 100 ευρώ Σωτήρης Κ., Κύρος Κ. και Μανώλης Φ., από 50 ευρώ Χρήστος Α., Χρύσα Κ., Μαρία Ν., Μαρίνος Ψ., Άρης Ζ., Δήμητρα Κ., από 40 ευρώ Αντώνης Α. και Σεραφείμ Ρ., από 30 ευρώ Νίκος Φ., Γιάννης Β. και Χρυσάνθη Μ., από 25 ευρώ Σέβη Γ., Γιώργος Μ., Μαρίνος Π., Δημήτρης Μ. και Γεράσιμος Τ., από 20 ευρώ Ραφαήλ Κ., Σάκης Κ., Φωτεινή Λ., Ηλίας Γ., Κώστας Κ., Βάιος Χ., Μαρία Β., Κωνσταντίνος Σ., Μιχάλης Ψ., Παναγιώτης Ζ., Άσπα Ν., Μαρριάνθη Μ. και Μάρθα Θ., από 15 ευρώ Δημήτρης Λ., Ναταλί Ν., Αργύρης Μ. και Κλέαρχος Τ., από 10 ευρώ Ράνια Κ., Διοτίμα Χ., Βαγγέλης Π., Σάσα, Γιάννης Π., Βαγγέλης Κ., Κώστας Μ., Αναστασία Θ., Χουάννα, Πάνος Κ., Μαίρη Λ., Ελένη Κ., Θανάσης Α., από 5 ευρώ Αλεξάνδρα Π., Γιώργος Ο., Κατερίνα Α., Ιλρίντα Μ., Παναγιώτης Π.

Ευχαριστούμε επίσης τους Σπυριδούλα Π., Τάκη Ζ., Κατερίνα Σ. Αθηνά Σ. και Κατερίνα Α. που γράφτηκαν συνδρομητές στην Εργατική Αλληλεγγύη και το περιοδικό Σοσιαλισμός από τα κάτω καθώς και τις συντρόφισσες και τους συντρόφους που συγκέντρωσαν από τις εξορμήσεις τους: 31 ευρώ στο Κρατικό Νίκαιας, 28 στην πλατεία Πετραλώνων, 25 στο ΠΕΔΥ Μενιδίου, από 20 στο Ογκολογικό και στο Λαϊκό, από 16 στους δήμους Νίκαιας και Ν. Ιωνίας, 15 στην ΕΡΤ, 12 στην εφορία Αναξαγόρα, από 10 στην εφορία Καλλιθέας, στο Αγαλία Κυριακού και στην πλατεία της Τούμπας, 45 ευρώ στη Φιλοσοφική και στο Πολυτεχνείο Θεσσαλονίκης, 15 στο πανεπιστήμιο Ιωαννίνων, 22 ευρώ στην ΣΓΤΚΣ στα ΤΕΙ Αθήνας.

Ευχαριστούμε τέλος τα σωματεία που ενίσχυσαν αγοράζοντας προσκλήσεις για τη Γιορτή της Εργατικής Αλληλεγγύης, ανάμεσά τους την ΑΔΕΔΥ, την ΟΜΕ-ΟΤΕ και την ΟΤΟΕ.